

à la bárdos

XXVI. ÉVF. 2014. ÉV
www.blg.sulinet.hu MAJALIS
A TATABÁNYAI BÁRDOS LÁSZLÓ
GIMNÁZIUM ÉLMÉNY-
MAGAZINJA.
MEGJELENIK
ÉVENTE
ÖTSZÖR

5
Bések
a trónon

3
Európai
nyelvek
hete

7
Egészség-
nap

8
Isteni
kávét

14
Elsődíjas
dalszövegkutató

2009.
Bárdos
13.c

Egészségnap

Vitális élmények a Bárdosban

Ittokban és mindig,
hogy a bárdos magyarázatok, a bárdosban

Nagy hírek a kisvilágból

Bálint-napi szívügyek

„SZERETEK, SZERETEK, OKOSAN SZERETEK” 🐣. Az elmaradt farsangért is kárpótolta részben az iskolaközösséget a február várva várt délelőtti, a szokásos

FOTÓK: NAGY TAMÁS

színvonalú és hangulatú Valentin-nap. A diákönkormányzat évről évre rutinosabbá válik a program megszervezésében. Kedves színlátó diákeletben az ajándékküldő angyszolgálat, a szívkiüldő iskolarádióban, az aula tematikus díszítése. A Huber Annamária idején elkezdődő hagyományt a Fábrián Klaudiva által vezetett szervezőgárda folytatta (▶▶), és ötleteikkel, a kérések teljesítésével erősítette a diákság minden szívbeli érzését. A diákönkormányzat ebben a félévben megvalósított és még tervezett programjainak pénzügyi alapjait jelentősen erősítik a papírgyűjtések, az áprilisi a még ránk váró rendezvényekhez ad segítséget. Köszönjük mindenkinek, aki akár csak egy kis csomag újsággal hozzájárult ahhoz, hogy az élményközpont működhessen a tudásközpontban, legközelebb pedig azoktól is várjuk a segítséget, akiknek most valamiért nem volt rá lehetősége.

A március tizenötödikei műsor áldozatai

„AZ EGYETLEN FORRADALMÁR VAGYOK A VÁROSBAN” 🐣. A hagyományoknak megfelelően az idei évben is megtartottuk a március 15-i ünnepséget. A műsort a 12. c osztály rendezte. Körtvélyfái Attila tanár úr, az osztályfőnök kérdésemre arról mesélt, hogy mennyit készült az osztállyal a műsorra: „A műsor előtt már egy hónappal elkezdtünk gyakorolni.

Én kerestem, hogy mi legyen benne. Rácz tanár úr és Kolbert Erika tanárnő irodalmi és történelmi szempontból nézte meg a műsort. Osztályfőnöki órákon és délután gyakoroltuk. Szendőfi Sára gitározott. A dalt ő tanította be. A próbákban Vécsey tanárnő segített, nem a tornateremben kezdtük a próbákat. Az utolsó héten sok volt a beteg, így egy-két embert ki kellett cserélni. Szerintem, ha egy közösség végigcsinál egy ilyen műsort, akkor jobban összecsiszolódik.” Nekem tetszett a műsor, és remélem, hogy a következő osztályok hasonlóan színvonalas ünnepséget csinálnak, a szervezés azonban még átgondolásra szorul. A legfeltűnőbb különbség ugyanis annyi volt az elmúlt esztendei

megemlékezésekhez képest, hogy a diákok ötven százaléka állt. Ez azért történt, mert az elmúlt években a diákok nem vitték vissza a terembe a székeket. Ebből adódóan éppen fél tuat diák ájult el. Ezekről az esetekről Márta néni, az iskolai védőnő így nyilatkozott: „Ennek oka egyszerű: vagy túl melegen öltözött fel, vagy későn reggelizett az illető. Nem szabad ennyi embert ilyen kis helyre állítani. Vagy üljön mindenki a tornateremben, vagy kint rendezzék meg a műsort, és akkor állhatnak a diákok”. A téli-nyári megemlékezések közül a kommunizmus, illetve a holokauszt áldozataira való az iskolarádió és a televíziós hálózaton keresztül hallhattuk-nézhattuk. Az előbbi szervezője Rácz László tanár úr volt a 9. b-vel, az utóbbit a 11. d osztály osztályfőnökével, Érsek Erzsébet tanárnővel készítette.

KÖRÖSI-FEHÉR BENCE

Sporteredmények

Az országos mezei futóbajnokságon az egyéniben 7. lett Fekete József. A 6. korcsoportos fiúk közül 12. Schöffner Attila, 33. Makacsek Gábor József, 36. Bagdány Tomasz. Csapatban Tanai Leventével kiegészülve az országos 4. helyet szereztek. Az 5. korcsoportban versenyző fiúk csapatban a 7. helyet érték el, a legjobb egyéni eredmény Hegedűs Krisztián 34. helye, a csapat tagjai voltak még Burger Donát, Szelőcsei Dávid, Katona Károly és Weiger Ákos.

Németből ezután is lehet korábban vizsgázni

A megyei mezei diákolimpián a 2. helyet szereztek meg csapatban az 5. korcsoportban versenyző lányok, közülük Fekete Sára egyéniben is 2., Botmenegy Renáta 4., Demeter Diána 12., Zsöllei Dóra 34., Heidler Zsófia 36. lett. Az 5. és a 6. korcsoportos fiúk csapata szintén 2. lett, egyéniben Hegedűs Krisztián 5., Burger Donát 7., Szelőcsei Dávid 8., Katona Károly és Weiger Ákos 11. helyen végzett. A 6. korcsoport egyéni eredményei: Schöffner Attila 2., Bagdány Tomasz 5. Makacsek József 7., Hardi Tamás 21. lett. A 3. korcsoportban versenyző lányok csapatban 8. helyet szereztek, Karácsonyi Boglárka egyéniben 10., Tátrai Szonja 28. lett, a csapatot Pokorny Petra és Kodela Gréta erősítette. A városi atlétikai diákolimpián és pályabajnokságon Kancz Flóra távolugrásban az 1., Makacsek Ágnes 300 m-es síkfutásban az 1., 100 m-es síkfutásban a 2. helyet szerezte. Karácsonyi Boglárka 600 m-es síkfutásban a 3. helyen végzett.

ALAB-INFO

Hasznos volt, szerettük, megszűnt

„MIRE MEGTANULTAM A LECKÉT, MÁR ÚJ LECKE VAN” 🐣. Új rend szerint folynak az érettségik az idei tavaszi vizsgaidőszakban, elsősorban az előrehozott érettségi vizsgákat érintették a változások. Iskolánkban rendkívül népszerű volt ez a típus, tavasszal is, ősszel is nagy számban jelentkeztek rá a tanulók. A vizsgaidőpontjában és a választható tárgyakban történt redukció sokak szerint veszteség. Annak a mai napig nem találjuk az elfogadható okát, hogy miért csak idegen nyelvből és informatikából választhatják a diákok ezt a formát. Iskolánkban jelentős számban tettek előrehozott érettségit a vizsgaforma bevezetése óta földrajzból és testnevelésből is. A földrajz esetében teljesen logikus lépés volt ez a tanulók részéről, hiszen a tizedikre befejezett tananyagból könnyebb volt jó eredményt elérni egyéves felkészülést követően, mint egy év szünet után az érettségire készülve. A testnevelésből letett előrehozott pedig azok számára is kedvező volt, akik később szintemelőt kívántak tenni, de azok számára is, akik így egy tárggyal már kevesebbre készülhettek a rendes

érettségi időszakban. Az informatika és az idegen nyelv szintén kedvelt előrehozott vizsgatárgy volt, és bármely tárgyból többen öszre időzítették a megmértetést, hiszen egy olyan nyár, melyet egyetlen tárgy tanulásával kellett tölteni, jelentősen növelte a siker esélyét. Most marad a tavaszi vizsga az idegen nyelvekből és informatikából a rendes érettségihez képest maximum két évvel korábban. Nyilván így is népszerű marad a vizsgaforma, az idegen nyelvi például nálunk elsősorban a nyolc évfolyamos osztályokban, a változásokat mégis sajnálattal vettük tudomásul.

ALAB-INFO

Keszthelyi büszkeség

„MÉG AZ SEM KELL, HOGY MINDIG MINDENT TI NYERJÉTEK MEG” 🐣. A Helikoni Ünnepségek idén sem zajlottak le úgy, hogy ne képviselte volna egy erős csapat iskolánkat. A könnyűzene, komolyzene, népzene, képzőművészet és versmondás területén mérették meg magukat tanulóink április 24–26. között. A száznegyven dunántúli középiskola 4000 diákját érintő összművészeti fesztiválon szép eredményeink születtek: a Vécseyné Kiss Ibolya tanárnő által menedzselte táncdalénekes, Tóth Luca bronz, a népdalénekes Kiss Viola pedig ezüst minősítéssel gazdagodva érkezett vissza a seregszemléről. Az iskolaújság következő számában részletes tudósítást közlünk a keszthelyi élményekről.

ALAB-INFO

Á LA BÁRDOS 🐣. A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXVI. évf., 2014. májális hava. Lapszerkesztők: Bali Zsolt, Juhász Zoltán, Szolnoki Minna. Munkatársak: Klementi Péter. Fotóriporter: Hegyi Levente. Olvasószervező: Sipos Eteleka. Szerkesztő: Dobrova Zita. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Felelős kiadó: Varga Istvánné, a Géniusz Alapítvány kuratóriumi elnöke. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gáltp. 701. Tel.: 34/339-571, e-mail: dzit@vipmail.hu – Nyomás: Media-Press91Kft. A címlapon Nagy Tamás felvételén a diákok az április 1-jei egészségnapon különböző sportágakban mérik össze ügyességüket az iskola udvarán. Előző és mostani számunk cikkeinek címeit Gacsályi Adrienn díjnyertes kutatásának tiszteletére Quimby-, illetve Kispál és a Borzdalszövegekből válogattuk.

A FILM PEREG TOVÁBB!
Megjelenés után két héttel az
À LA BÁRDOS már nagy felbon-
tásban letölthető a sulihonlapja-
ról: www.blg.sulinet.hu

„És arra jött a nagyvilág”

Egyhetes köruta- zás a nyelvek biro- dalmában

Négy évvel ezelőtti pályázati programját (TÁMOP-3.1.4 önálló szakmai innováció) újította fel a Bárdos-gími két idegen nyelvi munkaközössége: az európai nyelvek hetén mindennap egy-egy iskolánkban tanított európai nyelv kulturális közege mutatkozott be a „nagyérdeműnek”. Hétfőn a német, kedden az angol, szerdán és csütörtökön az újlatin nyelvek programjai következtek. A nyelvek hetét pénteken gálaműsor zárta iskolánk tornatermében.

– Montag –

A Schwarcingerné Fuchs Mónika tanárnő által vezetett német nyelvi munkaközösség programkínálata már az első napon fellelkesítette a bárdososokat. Reggeltől fogva a sulirádió zenei kínálata, az aulában a svábruhás lányok és tanárnők aprósüteményei jelezték, hogy a hétfői nap kiemelkedik majd a sűrű hétköznapiok folyamából. A nagyszünetben az aula táncszobává változott, ahol a több mint száz tanuló mellett iskolánk számos tanára, sőt maga az intézményvezető is táncra perdült. Két szünetben az iskolatévében zenés országismereti kisfilmet láthattak a diákok, amelyet Kiss Attila tanár úr készített. Délután megosztva „kicsiknek” és „nagyoknak” nyelvi-kulturális csapatverseny következett, amelyen a négyfős csapatok nemcsak érdekes szellemi feladatokkal, de német recept szerint süített finomságokkal és némettanáraik művészi karikatúráival is versenyeztek. A kisgimisek Ausztriáról szóló országismereti vetélkedője ugyanekkor zajlott a 105-ös teremben. A játékos ismeretátadást

Zárókép
Minden jónak
vége lesz egyszer

FOTÓK: HEGYI LEVENTE

Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet és Katonáné Berki Ildikó tanárnők szervezték.

– Tuesday –

Az európai nyelvek hetének második – angolos – napja méltó folytatása volt a hétfői programnak. Az élményközpont megtelt hippy vagy beatnik diákokkal, akik egy napra öltözökösül idézték meg azt a világot, melyet az iskolarádió műsora zenében is képviselt. Csatlakoztak a retróhoz az angoltanárok is. Az eredeti receptek alapján készült süteménykínálat minőségét tömegek ellenőrizték a nagyszünetben, és nagy sikere volt az aulában tartott eredetileg karaokeként induló tehetségkutatónak is. Ezt a napot is vetélkedő zárta. Csapatok mérték össze tudásukat és talpraesetségüket a rendkívül jó hangulatú versenyen. A videós vagy zenés műsorokat tesztelt, feladatlapok egészítették ki, melyekben az angol történelemhez, a James Bond-mítoszhoz, illetve az ötven éve bemutatott kultfilmhez, az Egy nehéz nap éjszakájához kapcsolódtak a kérdések. A felidézett slágernek, a csapatok bájos igyekezetének és a szervezők profizmusának köszönhetően igazán remek délutánnal zárult a nyelvi hét Reiner Zsoltné tanárnő által koordinált keddi napja is.

– Miércoles –

**LES MESDAMES ET CABALLEROS IN
SCUOLA BÁRDOS** Zumbabemutatóval

kezdődött a nagyszünetben az iskolában tanított neolatín nyelvek (spanyol, olasz és francia) napja. Akkor még csak a kevés táncos lábú señorítának tapsolhattunk, ám a hatodik órában már benépesült a tornaterem a négy szakos pedagógus – Glodánné Kovács Andrea, Kovács Gábor Krisztián, Szentkirályi Zsuzsanna és Varga Mária által szervezett és lebonyolított országismereti vetélkedőn. Egy biztos: mind a versenyen szereplő diákok és tanárok, mind a nagyszámú közönség kiválóan szórakozott a játékos feladatokon. A tanulók három nyelven társázták a telefonszámokat, és az is kiderült, hogy Belmondo kevésbé ismert a mai tizenévesek számára, mint Salvador Dalí. Az már nyilván az aznapi riporter (Nagy Tamás) fogyatékosága, hogy úgy tűnt, Eros Ramazottit a teremben egyedül ő nem ismerte fel. Az előző napi izletes falatok ezúttal elmaradtak, ám a három rokon nyelv és kultúra sokszínűsége és érdekessége így is minden jelenlévő számára nyilvánvalóvá vált. Ebéd után egy örökifjú señorát köszönthettünk: iskolánk alapító testnevelője, a Bárdos-dijas Gubicza Antalné tért vissza hozzánk, és perui barangolásáról tartott érdekfeszítő képes beszámolót. Éva néni előadásában a hagyományos idegenvezetés mellett az Újvilág legfejlettebb civilizációjú őslakosságának lélektanát, hitüket és hiedelmeiket, valamint az európai hódítók, a betelepítettek, a bevándorlók és a bennszülöttek

Nemcsak a laborban
Szemes András

Mennyei hang
Inczédi Judit

Nyelvórán nem favágó
Szalai Tamás

 Egyszeri élmény
 Moszkva-parti esték

bonyolult kapcsolatrendszerét is bemutatta. A több mint százfős hallgatóság hálás figyelemmel fogadta az érdekes gondolatokat.

– Giovedì –

Az előző napokhoz képest csendesebben telt el az európai nyelvek hetének negyedik délelőttije. Délután zsúfolásig megtelt a digitális táblával felszerelt 204-es tanterem. A nyelvtanárok által szervezett kultúrtörténeti szimpózium a Trefort-konferenciák már jól ismert stílusjegyeit követte. A nyolcadiktól a tizenharmadik évfolyamig nyolc tanuló jelentkezett a nyelvtanárok felhívására, hogy szívesen tartana előadást a kedvelt idegen nyelv társadalmának egy-egy kultúrtörténeti fejezetéről. A közönség érdeklődése még akkor sem csökkent, amikor egy óra elteltével a nyolcadikos Valics Máté a Ferrari évszázadát foglalta össze, végül Kis Dávid a 12. a-ból a viktoriánus Anglia bizarr étkezési szokásait idézte fel. Még szerencse, hogy a hallgatóság többsége ekkor még előtte volt az aznapi ebédjének... Valamennyi előadó színes és érdekes prezentációval segítette az életmódtörténet különböző fejezeteiről szóló szövegek befogadását. Pohner Kata, a 12. a osztály jeles tanulója sorban konferálta fel az érdekes témák előadóit: Makacsek Gábor József a 11. ából a Grimm testvérekről, Szolnoki Minna a 9. céből Frida Kahlo magyar származású mexikói festőművésznőről (▶▶), a 11. d és Varga Réka a pizza történetéről, a 9. c és Gerlach Rebeka a berlini Checkpoint Charlie határátkelőhely egy tragikus eseményéről, a 11. ás Fierpasz Kitti a Vasziladyról, a 10. d és Bernhardt Gabriella a párizsi divat történetéről értekezett. Három játékos, táncos és finom ízekkel gazdagított nap után a természetes kíváncsiságát a mi világunkban könnyen csillapítani képes diákszellem sokoldalúságát mutatta meg a csütörtöki program.

 Kicsik elől...
 Az ötödikesek koreográfiája

– Vendredi –

A hét utolsó munkanapján, pénteken fergeteges gálával ért véget az európai nyelvek hete. Órák után, kettő órakor gyűltünk össze a tornateremben, és kíváncsian vártuk, hogy mivel kápráztatnak el a fellépők. A gálát a jól ismert cseh

mondás nyitotta: „Ahány nyelvet tudsz, annyi életed van, ha csak egyet tudsz, egy életet élsz.”

Elsőként az 5. osztály tanulói adták elő saját koreográfiájukat a Schöler-boogie-ra, majd egy spanyol verset hallhattunk Gengeliczky Atina, Szarka Vivien és Daróczy Ákos előadásában. A következő egy profin összerakott, lenyűgöző műsorszám volt: Inczédi Judit (▶▶) énekelte el Alex Clare Too Close című dalát Németh Ádám gitárkíséretével. Ezután egy humoros jelenet következett Asztalos Tímea, Kancz Flóra, Széplaki Péter, valamint Kiss Barbara, Korpai Júlia és Stibinger Dóra jóvoltából. A dalok sorát tovább folytatván érkezett Varga András, aki a Rise Against Hero of war című dalát adta elő egy szál akusztikus gitárral. Váradi Martin és Pruzsina Gergely elszavalták Giuseppe Ungaretti Itália című versét, majd a 7. a osztály lányai vállalkoztak arra, hogy egy vidám hangulatú német dalra mazsorettszámot adjanak elő. Aztán ismét egy dal következett Tóth Luca előadásában. Szalai Tamás (▶▶), Vörös Cintia és Csajbók Dorina részletet mutatott be a Pinokkióból, Szemes András (▶▶) pedig verset mondott csellókísérettel. Egy népdal, a Bömischer Traum jött ezután Inczédi Judit és Balambér Tamara előadásában. Kiss Viola és Szabó Evelin az örökzöld Lemon Tree című dalt énekeltek el a kíváncsi publikumnak. A nyolcadik osztályos lányok kis csoportja egy interneten elterjedt koreográfiát mutatott be Keresztes Renáta betanításában, majd egy francia dal következett: Halász Gergő énekelt, Nagy Jakab gitáron, Németh Zsófia hegedűn kísérte. Fenyvesi Melitta Zara Larson Uncover című dalát adta elő. A finálé előtt hatalmas meglepetés következett: a tanári kar egy része (▶▶) az 1957-es moszkvai VIT felejthetetlen nyári estéit felidéző orosz nyelvű szononnal lépett fel. A Schweininger Péter által betanított Népek tánca (▶▶) című koreográfia végül ötvözte a különböző népek néptáncainak jellegzetes motívumait. A gálaműsor emlékeztető, szép lezárása volt egy színvonalas műsornak és egy izgalmas hétnek. ■

BALI ZSOLT

EURÓPAI NYELVEK, EURÓPAI TUDAT

A témahét felelősét, Reiner Zsoltné tanárnőt Balabás Nelli kérdezte a programról:

☝ **Mennyi időbe telt a programok megszervezése?**

– Nagyon régen gondolkodtunk már a német munkaközösség vezetőjével egy ilyen programsorozaton. Amikor elhatároztuk, hogy megrendezzük, mi, nyelvtanárok összeültünk, és nagyjából két hét alatt összeállítottuk a rendezvény elemeit.

☝ **Mennyire voltak aktívak a feladatokban a gyerekek?**

– Egyetlen korosztály vagy egyetlen osztálytípus sem maradt ki, mindenki találhatott számára izgalmas elfoglaltságot, és úgy vettük észre, hogy a szórakozás mellett remekül is dolgoztak a diákok. A csak németet és angolt tanuló kisgimnazisták hétfőn és kedden belevetették magukat a programokba, és a pénteki gálára is készültek, a nagygimnazisták számára pedig korlátlanok voltak a lehetőségek. Nagy örömünkre ezekkel éltek is. Igazi közösségi élmény volt a kiállítás az aulában, a hétfői tánctanulás, a keddi sütívszás, a karaoke, a nagyszüneti táncbemutató szerdán. Gubicza tanárnő előadását ebédelőnyi diák hallgatta, a csütörtöki prezentációkra, a „kultúrtörténeti kalandozások” érdekes, látványos előadásaira alig fért be a közönség, és a gálára is rengetegen kíváncsiak voltak. Az utóbbi igazi kulturális élmény volt sok fellépővel, érdeklődő közönséggel.

Reiner Zsoltné iskolánk szinte összes nyelvtanórával – akik a témahét szervezői voltak – majdnem minden programon részt vett. A kultúrtörténeti diákkonferencián Szolnoki Minna előadását hallgatják Frida Kahlo képzőművésznőről

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

☝ **Mi volt a célja ennek a témahétnek?**

– Arra gondoltunk, hogy a száraz tanórai anyagot játékosabbá tette megmutatassuk, hogy milyen klasszul lehet felhasználni a megszerzett tudást.

☝ **Végül hogyan értékelhetjük a témahetet? Milyen a visszhangja?**

– A diákság nagyon jól szórakozott. Többen hallottunk ilyen mondatokat: „Már alig várom ezt vagy azt a programot!” Nem nyelvszakos kollégák elismerően és kicsit irigykedve nyilatkoztak. Mi, nyelvszakosok pedig nagyon büszkék voltunk, vagyunk diákjainkra. Igazi Bárdos-feeling volt: amikor az ember érzi, hogy jó ide tartozni. ■

FOTÓK: NAGY TAMÁS

„Köszönöm, hogy mikor királynak hittem magam, nem szóltál, és hagytál egy ideig az udvarodban kóborolni”

Évente megújuló hagyomány: a kampányhét

Április első hetében királyválasztási kampány volt iskolánkban, és néha még most is arról beszélgetünk a folyosón, hogy mi minden történt. És hogy miért is írunk most egy olyan dolgról, amelynek minden diák a tanúja volt? Éppenséggel azért, mert a számtalan program miatt szinte lehetetlen volt mindenen részt venni. És mert az emberek szeretnek magukról olvasni az újságban...

A kampányok sikere jobbára abban rejlik, hogy mindenki számára pozitív következményekkel jár: a tanároknak az ellehetetlenített számonkérési lehetőségek miatt nem kell dolgozatjavításra pazarolniuk drága idejüket, a kampányolóknak egy – remélhetőleg – élvezetes, osztályközösségük összetartásának bebizonyítására alkalmas hét. Számunkra pedig, akik a királyválasztás előtt vagy épp utána állunk,

Szolnoki Minna

talán a legelőnyösebb – persze elsősorban nem feltétlenül a diétán lévőeknek vagy a matematikadolgozatok szerelmeseinek. A négy osztály tartalmas programjait, remek ötleteit idézzük fel a teljesség igénye nélkül, és közben mindenki kiegészítheti a saját élményeivel!

Neanders (11. a)

A lelkes természetvédelmi aktivistákkal sajnos rossz hírt kell közölnöm: a globális felmelegedésnek igenis vannak pozitívumai. Hiszen másképp hogyan ismerkedhettünk volna meg huszonkilenc mindenre elszánt bárdosos őslakossal, akikről egy egész héten át mamutvadászati és szőrmeviselési tippeket kérhettünk volna? A finomabbnál finomabb sütitkről már ne is beszéljünk! A lelkes őslakosok emellett iskolánk egyik legkedveltebb személyének szívét is rabul ejtették; Valicsné Glodán Erzsébet tanárnő ugyanis, mint kiderült, rajong az izmos felsőtestű, őskor óta vízilabdázó ifjakért. A Fierpasz Kitti által forgatott kampányfilmből megismerkedhettük eme fess és talpraesett fiatalok életével, és végigizgulhattuk, hogyan is boldogulnak egy új, modernebb világban, sikerül-e beilleszkedniük a civilizált társadalomba, valamint hogy meg tudnak-e birkózni Dávid szépségével... De szerencsére ezek a sokat látott és tapasztalt

ifjak végül legyőztek minden korszakkülönbséget és ellenségeskedést, és belátták, hogy mindannyian méltóak egy boldogabb életre a 21. században.

KevésBé Bezárva (11. b)

Mik egy igazi kaland hozzávalói? Először is egy elit iskolából való, csapatnyi fiatal lány, három beleváló, nagyvárosi fiú, valamint egy eszeveszett buli gondfeleltető mennyiségű alkohollal. Igen ám, csak hogy a fent említett személyek nemcsak problémáikat, hanem tartózkodási helyüket is elfeledték. A három fiú, élükön

Dávid és egy neanderi

Zack Efron evilági reinkarnációjával teljesen felkavarta az addig szorgalmas és szűk látókörű lányok életét; egy egészen új világba invitálták őket, melynek köszönhetően megismerkedtek a normál tinédzserek mindennapjaival – pontosabban az átbuzizott éjszakáival... A nagyműsorból azonban kiderült, hogy egy ilyen talpraesett osztályközösség mindenből ki tudja magát menteni. Még hón szeretett osztályfőnökük döbbséget követően...
➔

Bécs kizsabadulva

nyei sem tudták megátolni, hogy bemutassák nekünk bámulatba ejtő leleményességüket és tánc tudásukat; nem is csoda, hogy a nézőközönség nagy része a műsor végén könnyektől maszatos arccal és begörcsölt nevetőizmokkal tapsolta meg a produkciót. A kampány leghíresebb része viszont vitathatatlanul az iskola tagjaival készített „Happy” videó volt. Az utóbbi alkotás népszerűségét az is bizonyítja, hogy a Forrás Rádió interjút készített a meglepett bésekkel a videó világhálón való elterjedése után.

NYC (12. c)

Az utolsó cés osztály, amelyik tizenkettedikesként kampányolhatott, ezúttal a maffia kezei közé került; hiába nyertek egy mesés összeget a lottón, melynek köszönhetően közösségük külföldi tagjait hazatelephették szülőföldjükre, az ottani terrorszervezet feje, Fadilné Eizen Erika tanárnő boldogságuk útjába állt. Mikor a New York Cityben sziesztázó fiatalokat megfosztották őket illető nyereményüktől, a kétségbeesett diákok kis idő után úgy döntöttek, hogy nem hagyják annyiban a dolgot: igenis, visszaszerzik azt, ami az övék, és drasztikus lépésekhez folyamodnak. Nem tudhatni, hogy végül a túllszoknyában és nadrágtartóban balettozó izompacsirták, esetleg az osztály rapper-tehetségeinek köszönhetően, de végül még maga Don Corleone is úgy döntött, hogy az osztály megérdemel még egy esélyt. Azonban, mint megtudtuk, a titokzatos fő motivátor Pleier Tamás intézményvezető úr volt, akinek köszönhetően a banda visszaszerezte jól megérdemelt jutalmát.

Eltűnő Dések (11. d)

Mindenki számára, aki eddig néha arra gyanakodott, hogy valaki a nyakába hörög az alsági női mosdóban, és mintha – de csak mintha – látott volna titokzatos árnyakat elsuhanni a háta mögött a folyosón, azokat megnyugtathatjuk, hogy igen, valóban így volt, nem csak képzeltek. Tehát nem árt felkészülni arra, hogy egy óvatlan pillanatban valaki véres hályingben és Head & Shoulders reklám jellegű hajjal berángat minket a lányvécébe. De ha már elrabolnak minket, legalább tudjuk, kik

a felelősek; a dések idén ugyanis egy páratlan horrorsztorival nyugtázták le a közönséget. A démoni társaság vezetője pedig nem más volt, mint Érsek Erzsébet tanárnő, aki irigylésre méltó

Fent: nem a cés fiúk felsőtestén múltott a győzelmük...

Érsek Erzsébet dései szerencsére egy évig még nem tűnnek el...

FOTÓK: NAGY TAMÁS

jógatehetségéből kifolyólag érthető módon uralja az osztály eltévelyedett lelkeit. Ráadásul, mint a nagyműsorból kiderült, a gonosz módon megszállott diákok még hipnózis hatása alatt is nagyszerűen táncolnak.

És a biztos nyertesek: a többi bárdosos

Ezúton is szeretnénk gratulálni az összes részt vevő osztálynak, mind a diákság, mind a nevelői testület nevében; köszönjük a szép emlékeket és a feledhetetlen élményeket. Akármilyen legyen a jövőre vagy azután, még egy ilyen hét nem lesz, az biztos.

És természetesen külön elismerés jár a 11. b osztálynak, amely rendkívül szoros küzdelemben, de teljesen érthetően megnyerte az idei királyválasztás versenyét.

Gonosz diákújságíró létemre azonban nem voltam megelégedve az eredménnyel – én ugyanis legszívesebben az összes kampányolót királynak választottam volna, ha úgy tetszik, felszeleteltem volna köztük a birodalmat, mint a magyar népmesékben, mert a szívem szakadt meg, amikor a folyosókon kóválygó, búslakodó kampányolókkal találkoztam, akiket nem tudtam mással vigasztalni, mint hogy ők is jók voltak. Roppant közhelyes és klisés kijelentés, de

ennyi idő után is változatlanul igaz: a királyválasztás célja nem maga a királyválasztás, hanem az azt megelőző izgalom; a hetekig, hónapokig tartó készülődés, a vehemens ráhangolódás, tervezgetés és megvalósítás. És persze a veszekedések, a stressz, az éjszakába nyúló filmvágás és szponzorkeresés időszaka is ez; de a lényeg, hogy az osztályok utolsó teljességében itt töltött évüket méltó módon zárhassák le. A kampány azért is egy csodálatos dolog, mert mindenkit igénybe vesz, és mindenki hozzájárulásával lehet csak sikeres.

Összességében az idei kampányhét a túlbonyolított helyzet ellenére nagyszerűen sikerült. Persze lehet, hogy egyszerűbb és praktikusabb lett volna, ha esetleg már az első napon mindkét ajtószárnyat kinyitjuk a könnyebb bevonulás érdekében, vagy reggelente kicsivel változatosabb zenéket választunk, de mindezek ellenére az idei királyválasztás is bizonyíthatóan nagyszerű élményként szolgált minden néző számára. A résztvevők számára pedig örökre feledhetetlen marad. Mikor a nagyműsört követő közös éneklés véget ért, a jelenlévők mindegyikében hagyott maga után egy kis űrt; és akkor már tudtuk, hogy hiányozni fog az aula nyüzgése, a reggelente osztogatott kampányújság és a színes karszalagok, a süti, a karaoke és a kecskék. A kecskék felettébb.

„Vannak-e arra dílerek? Nálunk a tehén ad tejet”

A biológusnapok kistestvére: az egészségnap

A kampányhét programjait megszakítva egy napot az iskola az egészséges életmódnak szentelt. Egy olyan nap volt ez megint, amikor a diákok megbizonyosodhattak arról, hogy jól döntöttek, mikor a Bárdost választották. – KLEMENÉTI PÉTER riportja

Az akadályverseny részeként az osztályok atlétikai feladatot is teljesítettek a városi sportpályán: Horváth Flóra a 9. b-ből éppen a sprint-futásban jeleskedik

Bár idén is jól sikerült a kampányhét a Bárdosban, ám ezúttal a végzős osztályok programjai mellett még egy kalandos április elsejével is kiegészült ez a mulatságos időszak. A Dr. Sopowné Balogh Elvira tanárnő által koordinált egészségnapon a diákok és tanárok lelkesen válogattak a sok felkínált lehetőségéből, és szerencsére kijelenthetjük, hogy senki nem egynapos lógásként fogta fel. Reggel még a kampányhoz kapcsolódva megnézhattuk a 11. d bevonulását, majd tornával kezdtük a napot, amelyen minden diák és tanár részt vett. A bevezető mozgást Katonáné Téglás Zsuzsanna tanárnő vezényelte.

Megmozdult az iskola

Az idő szerencsére kedvezett nekünk, így nap-sütésben próbálhattuk ki magunkat a külön-

Az egészségnapi sportversenyek eredményei

Kosárlabdában évfolyamonként is hirdettek eredményt a szervezők, majd végső rangsort is felállítottak. A nagygimnazistáknál a 12. a, 11. a, 10. a és 9. a osztályok közül végül a 11. a került a dobogó tetejére. A kisgimnazisták győztese a 6. a osztály lett. Labdarúgásban a következőképpen alakult az eredmény: az első helyen a 9. nyb, a másodikon a 12. c, a harmadikon pedig a 10. a végzett. A kisgimnazisták közül a 8. a csapata lett a győztes.

megismerhették a tanárnő házi kedvencét is, aki különösen nagy sikerek örvendett. Levezetésekként iskola körüli sétát szerveztek, ahol mindenki kilazíthatta fáradt izmait. Természetesen ez a nap nem csupán a mozgásról szólt.

Míg a tornapályán zajlottak a foci- és kosármérkőzések, a tornateremben is gyülekeztek a tanulók, ahol a gyűléseket is megmozgathatták különböző színes, szellemi feladatokkal.

Láttuk, csináltuk, ettük

A játékos kihívások mellett számos érdekes programmal és különböző előadásokkal hívták fel a fiatalok figyelmét az egészséges életmód jelentőségére a szervezők. A legsikeresebb talán az Etyektej által bemutatott tej- és sajt-készítés volt, ahol a diákok megkóstolhatták a frissen elkészített tejet, majd testközelből leshették el a sajt-készítés fortélyait, emellett kipróbálhatták azt is, hogy hogyan kell vajjat köpülni. Ez utóbbi különösen felkeltette a fiatalok figyelmét. A nap végén együtt fogyaszthattuk el az elkészült tejtermékeket. A diákoknak lehetősége nyílt pályaválasztási felmérésre is, mely során tanácsot kaptak, milyen irányba érdemes indulniuk, miután kilépnek a Bárdos kapuin. A vöröskereszt és az ÁNTSZ is tartott érdekes előadásokat, melyek során az egészséges életmód jelentőségét hangsúlyozták. A plakátkészítés szintén jó csapatépítő tevékenységnek bizonyult. Minden osztály plakátot készített, melynek témája az egészséges életmód és annak fontossága volt.

Jó volt látni, hogy nem csupán a diákok élvezték ezt a napot, a tanárok is jól szórakoztak. A diákokon egyértelműen látszott az összetartás. Összességében, jó csapatépítő tréningnek bizonyult ez a nap. A bejövő osztályok ezen a héten ismét megtapasztalhatták, hogy a Bárdos nem csupán a vasszigorról szól. A

tanárkar kényesen ügyel arra, hogy mindenki jól érezze magát iskolánkban, így módon pedig a tanulás is eredményesebb lehet. Az egészségnapi sportprogramjainak tanulságáról Varga Petra tanárnőt és Hoffer József tanár urat kérdeztük. A tanárnő az akadályversennyel kapcsolatban azt emelte ki, hogy egy kivételével minden osztály részt vett az ötletes próbatételeken, az osztályfőnökök szervezőmunkáját és a diákok lelkes részvételét dicsérte. A tanár úr a labdajátékok felelőseként annak örült, hogy olyanok is labdát vettek a kezükbe, akik addig ezen a területen nem jeleskedtek. A nap végi sétát vezetve pedig sikernek tartott minden a jó levegőn,

A bal oldali képen: az Etyektej csapata vonzóvá tudta tenni az egyik legősibb és legegyszerűbb mesterséget: a tejtermékek készítését. Tömegek tanulták a technikát, majd kóstolták a finomságokat

FOTÓ: NAGY TAMÁS

A gránátdobással ismerkednek a 9. cések az akadályverseny egyik erdei állomásán Kiss Attila tanár úr útmutatása alapján. A versenyt egyébként a 9. b és a 12. b osztály nyerte

FOTÓ: HUBER DÁNIEL

böző játékos feladatokban. A sportolni vágyó diákokat tornagyakorlatok és focimérkőzések sorozata várta a pályán, melyeket Hoffer József tanár úr vezetett. A fociban főként fiúk vettek részt, de kosárlabdában szép számmal játszottak lányok is. Az osztályok egymás ellen küzdöttek, és a legügyesebbek bekerülhettek a döntőbe. A diákok beszámolóik szerint kifejezetten élvezték ezeket a játékokat.

Természetesen nem feledkezhetünk meg az akadályversenyről sem. Erre osztályszinten tízfős csoportban érkeztek a diákok. A versenynek különböző állomásai voltak az iskolához közel. Az állomásokon a tanulók összemérhették ügyességüket többek között futásban és gránáthajtásban is. Az egyik állomáson Varga Petra tanárnő várta a tanulókat. A diákok

Az egészségnapból a menzát üzemeltető Nebuló Kft. is kivette a részét: egészséges déligyümölcsöt szervizoltak a szünetekben

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

FOTÓ: HEGYILEVENTE

együtt megtett métert. Mindketten jó hangulatúnak és valóban az iskola teljes közösségét megmozgatónak tartották az egészségnapot. Varga Istvánné igazgatóhelyettes kezdetben izgult a gazdag program megszervezésének nehézségei miatt, de végül úgy nyilatkozott, hogy az innováció méltó pótlása volt a diákbiológus-napoknak. Az etyektejesek önzetlensége meghiúsította, és örül annak, hogy a Génius Alapítvány támogathatta a versenyek győzteseit. A programfelelős Dr. Sopowné Balogh Elvira azzal egészítette még ki az értékelést, hogy az iskolába érkező vendégek (például az Etyektej képviselője) is tapasztalhatták és dicsérték a diákok lelkesedését, kíváncsiságát, aktivitását. ■

„– Hát jó, maradok – szól, és hátradől az élet, rágyújt és azt mondja: – Egy jó kávét is kérek!”

Divina coffee

AZ OLDALPÁR KÉPEI AZ INTERNETRŐL SZÁRMAZNAK

Amikor Dante megírta a „Komédiát”, még nem is sejthette, hogy olvasói olyannyira csodálni fogják munkáját, hogy a „divina”, azaz isteni jelzővel illetik majd. Valószínűleg Káldinak, az etióp pásztorznak, aki felfedezte, hogy a kecskái egy bizonyos bokor terméseinek elfogyasztása után élénkebben legelésznek tovább, fogalma sem volt róla, hogy néhány évezred múlva ezek a kis bogycók válnak majd a gimnazista korú tanulók leghűségesebb barátaivá.

„Csak józanul nézz,
s ne vakon csodálkozz!”

Gyermekkorunk hajnalán bizonyára undorodva szemléltük szüleink reggeli rituáléját, és csak fogtuk a fejünket a különböző „kávészati szakki-fejezés” hallatán: hosszú, rövid, eszpresszó, instant – amit mi láttunk, az csupán egy bögrényi barna lötyty volt, amit a felnőttek elismerésre méltó bátorsággal gurítottak le munkába menet. Kicsit idősebb fejjel a kávézás elkezdett a felnőtté válás és az érettség szimbólumává válni; még mindig ugyanolyan szörnyű, de bizonyíthatóan egyfajta eleganciát és méltóságot kölcsönöz az a kis rózsás kávéscsésze. Majd az ember azon kapja magát, hogy hajnali fél kettőkor pizzamában, takaróba bugyolálva a Római Birodalom katonai válságát tanulmányozza, és rájön, hogy a legjobb dolog, ami most járhatna neki, az egy bögre gőzölgő, lórúgás hatású fekete kávé.

TERMÉSZETESEN ez csak egy a fiatalok által igénybevett legkülönbözőbb élénkítő szerek listáján. A fent említett ital a lista többi eleménél annyival jobb, hogy legalább nem illegális. Tehát, kedves diákok: ahelyett, hogy drága pénzért, szabadlábban vagy éppenséggel egészséges tüdővel eltöltött felhőtlen kamasz éveiteket veszélyeztetve törvénytelen szerek alkalmazásához folyamodnátok, támadjátok le szüleitek elsőre félelmetesnek tűnő kávéfőzőjét! Higgyétek el, hogy egy bizonyos tanulásra váró tételmenyiség átlépése után egy-egy alkalom erejéig az a kütyü egészen szimpatikus lesz.

Azonban mint mindent, ezt is csupán mértékkel és belátással szabad fogyasztani. Ha a lent ismertetett stádiumok valamelyikének jeleit észlelitek magatokon, függesszék fel a kávé-

zást, és inkább mosogassatok el anyukátok helyett, járjatok kondizni, és fogadjatok el, hogy nektek és a kávénak nincs közös jövőtök.

„Ki itt belépsz,
hagyj fel minden reményeid!”

1. STÁDIUM: A PÁRDUCC ☹️ Dante az élet sötét erdejében való tévelygése során három állattal találkozik, az első a párduc, amely a csábítás és ehhez kapcsolódó bűnös tevékenységek szimbóluma. A kávéfüggővé válás első állomása a teljes megjelenésbeli kudarc, amely nyilvánvalóan a fess és bájos külső teljes hiányát jelenti. Először csak néhány közelebbi ismerősöd állapítja meg, hogy szörnyen festesz, majd a tanáraidnak is feltűnik, azonban kicsivel kínosabb a helyzet, amennyiben barátod van, aki kicsit féltékeny lesz egy idő után a sarokban kotyogó masinára. Amennyiben érzéseid eme létfenntartó készülék részéről viszonzatlanok

TUDUNK JOBBAT!

A kávé kétes dicsőségének véget vethetünk, ha olyan élénkítő szereket keresünk, amelyek hatásukban ahhoz hasonlóak, mégsem jelentenek veszélyt. A zöld tea talán a legjobb vizsgákkal terhes időszakokban, stresszesebb élethelyzetekben. Vannak olyan növények, és szerencsére ezekből is remek tea készül, melyek kimondottan élénkítő hatásúak, ilyen például a csipkebogyó, a menta vagy a kamilla. Lehet, hogy a litérszámra ivott kávékról szóló történeteknél kevésbé drámai néhány bögre kamillateát emlegetni a sorstársaknak, de a percnyi örömet, melyet a színpadias önsajnálattal nyújt, bőségesen kárpótol a hosszú távú új szokás, a teázás. És persze tudom, hogy Barbie még ma is lekörözhetetlen csábító idomaival, de aki túllépett már a koplalásmanián, annak jó szívvel ajánlom kávé helyett a csokoládét, persze azért csak mértékkel.

jelképe. Elég egy rossz mozdulat, és a testünkben felhalmozódott koffein egy szempillantás alatt gyilkos hajlammá transzformálódik. Ezt az állapotot egy függő esetében nagyon egyszerű elérni túl hangos lélegzéssel vagy túl aktív létezéssel az illető személyes szférájának peremén. Amennyiben még este is otthon vagy, hogy amíg a többiek önfeladtnak partiznak, te a kávégép mellett csücsülve magyar irodalomból tételeket tanulj, valószínűleg nem vagy túlzottan szociális, ezért azt javaslom, becsüld meg azt a maréknyi barátodat, akik elviselnek még így is, és ne kockáztasd egy életre szóló szoros kapcsolat végét csupán függőség miatt.

3. STÁDIUM: A NÖSTÉNYFARKAS

☹️ Avagy a kapzsiság szimbóluma. Sajnos mindennek van olyan határa, amelyet még a fekete sem tud a végtelenbe tolni. Hiába akarunk minél több történelem-tételt a fejünkbe gyömöszölni, agykapacitásunk véges. A végeláthatatlan áttanult éjszakák úgyis csak egyféleképpen végződhetnek: rájössz, hogy tanulunk persze kell, és nem szabad feladni a küzdelmet, de fő a mértéktartás. A kávé nem pótolja a másra elfecsérelt időt, nem segít, ha nem osztottad be a tanulnivalót, nem írja meg helyetted a leckét, és nem felel másnap.

„S Beatricébe olvadt szomjú lelkem”

És mint a középkor enciklopédiájában, úgy a való életben is, egyszer kiálbalunk a Pokolból, sőt, még a Purgatóriumból is. A kávé pedig nem szabad felfogni másnak, mint egy csészebe tölthető, személyes Vergiliusnak, akinek szerencsére egy idő után lejár a szerepe: átsegít minket a nehéz úton, ki a sötétségből, egyenesen a Paradicsomba, ahol már a rég áhitott Beatrice kísér tovább például egyszerű, minden szempontból koffeinmentes cappuccino, ne adj isten magas rosttartalmú narancslé alakjában.

Szóval, ne adjatok fel! Az élet nehéz, de bízzatok magatokban és abban, hogy bármiféle teljesítményfokozó szer használata nélkül is el tudjátok érni a céljaitokat! ■

SZOLNOKI MINNA

„És a végén mindenki összeáll egy képpé”

Az internet nem felejt

Március elején a 9. évfolyam osztályfőnökei közölték osztályukkal, hogy néhány hét múlva egy érdekes előadáson vehetnek részt a Vértes Agorájában. Mikor meghallottam, hogy már megint az internetről és annak veszélyeiről lesz szó, unottan sóhajtottam fel diáktársaimmal együtt, hisz minden évben intéznek hozzánk egy ilyenfajta előadást. Így hát nem túl nagy érdeklődéssel indultunk útnak március 11-én reggel a Vértes Agorájában rendezett előadásra.

Odaérkezésünk után kiderült, hogy az Árpád Gimnázium kilencedik évfolyama is részt vesz a programon. A két iskola évfolyamai majdnem teljesen megtöltötték a nézőteret. Az előadás kezdeteként Czunyniné dr. Bertalan Judit kormány megbízott asszony és Dr. Bálint Mónika ügyvéd mondtak néhány szót.

Ezek után kezdődött az előadás, élen Dr. Pataki Gáborral, aki iskolánk volt tanulója. Két segítőjével szemléltette és mutatta be az internet funkcióit és veszélyeit. Ahogy körbenéztem, sokan unott képpel ültek, és várták, hogy hegyi beszédet tartsanak nekünk arról, hogy rosszul használjuk a netet. Azonban csalódnunk kellett. Már az első mondaton, amit Gábor mondott, az egész nézőtér nevetett. Én személy szerint még egy ilyenfajta előadáson nem nevettem ennyit. A nagy projektoron kivetített ábrák is úgy voltak megcsinálva, hogy humorosak,

de mégis tartalmasak és lényegre törőek legyenek. Mondandójuk közben kérdéseket tettek fel, még egy kérdőívet is kiosztottak, melyet az előadás végén le kellett adnunk. Ami érdekes volt az egészben, hogy bár a mi korosztályunk, a 15-16 évesek nagyon jól értenek az internethez, és tisztában is vannak annak veszélyeivel, mégis megtudtunk olyan információkat, amit nem gondoltunk volna, hogy megtörtént, de már tudjuk, hogy ilyen is van, és hogyha nem vigyázunk, velünk is megtörténhet. Megdöbbenő képeket, videókat láttunk, és egészen hihetetlen in-

formációkat hallottunk. Mindeközben pedig nem muszájból ültünk ott, hanem élveztük az előadást, sokat nevtünk, és biztos vagyok benne, hogy elgondolkodtunk azon, hogy vajon helyesen használjuk-e az internetet.

Az előadás végén leadtuk a kérdőíveket, majd visszaindultunk az iskolába, hiszen csak az első három óráról hiányozhattunk. Mondjuk, nem mindenkinek sikerült időben visszaérni, jó páran jobbnak látták, ha tanulás előtt esznek egy kicsit az iskolához pont nem útba eső McDonald's-ban. Nem is lett volna probléma, ha sikerül visszaérniük a negyedik óra elejére, de így ezek a tanulók tudás és tapasztalat mellett igazolatlan órákkal is gazdagodtak 😊 KANCZ FLÓRA

Az internet nem felejt című program idén januárban indult, a célja, hogy megismertesse a fiatalokat az internet veszélyeivel. A személyeségi adatok védelme és a netes zaklatások a fő témái az előadásoknak. Az utóbbi sokkal gyakoribb, mint ahogy képzelnénk, az előadások után kiosztott kérdőívek tanúbizonysága szerint legalább a diákok negyedét-ötödét ért már ilyen inzultus: egy osztályból 6-8 diákot. Április közepére már harminc helyszínen jártak az előadók. Az internet nem felejt program nyomában már a Gyermekünk a neten című sorozat is elindult pedagógusok és szülők számára.

„Minden úgy lesz, mint ahogy volt, szépet árul mindegyik bolt”

Munkával kenyeret: nagyvállalkozók beszámolója

Március tizenegyedikén, kedden délután öt órakor az iskolából tizenöten Magi Mária tanárnő kíséretében az Edutus főiskolára voltunk hivatalosak, hogy két beszámolót hallgassunk meg: az egyiket Tóth József Pétertől, a Lipóti Pékség alapítójától, míg a másikat Dr. Gergác Zoltántól, az Agárdi Farm Kft. ügyvezető igazgatójától. Mindketten elmesélték eddigi életpályájukat, a hangsúly mindkét esetben azon volt, hogy minek a segítségével jutottak el odáig, ahol most tartanak.

Tóth József elmondta, hogy 1988-ban egy kis lipóti húsbolt eladójaként dolgozott, de az álma már ekkor is egy pékség volt. Lipóton találkozott néhány svéd vállalkozóval, akikkel kivette magát Göteborgba. Telefonon utol is ért egy oslói magyart, aki beavatta őt a sütőiparba. Hazatérve átvette egy barátja csőd közeli boltját, felfejlesztette, majd kibővítette, innen a határ már a csillagos ég volt. 2006-ban elkezdődött az országos hálózat kiépítése. A Lipóti Pékség először Győrben és Mosonmagyaróváron, majd 2007-ben a Tatabányai Sütőipari Vállalat átvételével a megyében is megvetette lábát. 2010-ben a Lipóti Pékség megnyitotta századik mintaboltját Szombathelyen, majd megjelent Veszprém megyében is. A parasztkenyér híre gyorsan eljutott a fővárosba is. Napjainkban Budapesten már több mint ötven mintabolttal rendelkezik. Az évek során a Lipóti Pékség a Gyermelyi, és az Univer céggel együttműködve elindította termékeinek gyártását Szomoron és Kecskeméten. A Lipóti Pékség termékei a dél-alföldi régióban is kaphatók, így közel 250 bolttal büszkélkedhet az országban.

Dr. Gergác Zoltán eközben hozzáfűzött saját tapasztalatokat, ő is bemutatta a maga karrierjét. A nagyapja farmján nyaralt tinédzserkorában, és itt szeretett bele a mezőgazdasági munkába. Részt vett az Országos Tudományos Diákköri Konferencián (OTDK), majd 1991-ben agrármérnöki diplomát szerzett. Pályája elején egy átalakult szövetkezet főagronómusa volt. A Bábolna Takarmányipari Kft.-t nyolc évig vezette. Több mint két évig dolgozott Romániában takarmányozási szaktanácsadóként. 1998-ban mezőgazdasági szaktanácsadó mérnöki és 2007-ben MBA-diplomát szerzett. Disszertációját 2009-ben védte meg, azóta az állattenyésztési tudományok (PhD) doktora. Az Agárdi Farm Kft. irányításába 2012. szeptember 1-jétől kapcsolódott be.

LE LEHET vonni a következtetést, az ilyen pályafutásokhoz igazából négy dolog kell: pénz, ötlet, tudás és szerencse. Hasznos másfél órát töltöttünk el, sok mindent megtudtunk a nagyvállalkozásokról. WISZT PÉTER

Globális lehülés és eljegesedő világ, új jégkorszak, az idősebb generáció még talán emlékszik arra, amikor ez volt a téma a médiumokban. A Föld kihűlésének víziója századokon keresztül tartotta magát. Hogy lehet, hogy ma már globális felmelegedésről beszélünk?

„Akik élnek, azok délnek mennek, akik haldokolnak, északnak”

Juhász Zoltán

Avagy mindent a nagy klímablöffről

Hat, a világ gazdaságát és tudományterületeit érintő előadást hallgathattunk az Edutus Főiskola hallgatói konferenciáján április másodikán. Az egyik előadó, Dr. Kovács Gergely a globális felmelegedésről figyelemfelkeltő gondolatokat és tényeket mutatott be.

A tudomány nem demokrácia!

A fölmelegedéssel egyetértő tudósok támogatása az USA-ban tíz év alatt 50 milliárd dollár volt, az ezt ellenzőket azonban csak 9,5 millióval

támogatták. Az előadáson egy szemléletes példa: száz tudósból 95-en egyetértenek, öten viszont ellenzik az elméletet, lehet, hogy a kisebb csoportnak van igaza. De a tengerszint emelkedéséről és az emberi tevékenység miatti légkörromlásról, így globális felmelegedésről beszélő tudósok vannak többségben, az ő írásaikat, publikációikat nagyobb számban megjelentetik. Dr. Kovács Gergely a „Globális felmelegedés – aki nem hiszi, járjon utána” című előadásának célja az volt, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy ebben a fontos témában ismerjük meg mindkét oldal véleményét. Ez indított arra, hogy magam is elolvassak néhány a témával kapcsolatos véleményt.

A tudomány nem politika! Nem?

Nemere István írása, a cikkem címét is adó A nagy klímablöff egy IPM-ben köszönt rám. Nemere idézi az egész fölmelegedés-ügyet az ökoadóhoz ürügyet szolgáltatató hazugságnak tartó Godfrey Bloom európai parlamenti képviselőt, aki szerint ez „Egy fikció, amely köszönő-

viszonyban sincs a valósággal”. Szerinte egyes ökolitikusok az ipari tevékenység adóztatásával szeretnék megvédeni bolygónkat a globális felmelegedéstől. Ezzel szemben a másik oldal megállapította, hogy 5-8 ezer éve is jelentős fölmelegedés volt. A holocén korban a jégmezők mérete a fele volt a mostanikénak. 650 ezer évre visszamenően ismerjük földünk klímáját! Nemere így összegzi a tanulságokat: „blöffellenes tudósok bebizonyították, hogy nem a légkör összetételének változása okozza a fölmelegedést, hanem fordítva. A

A T/Edutus konferencián az alábbi témákban hallgathattunk előadásokat:

HUMA JÁNOS (Hamvas Béla Gimnázium, oktató): Matematikai nyelvújítás – Matekóra XVIII. századi nyelven. PETRITY DORKA (Edutus Főiskola, hallgató): Az ötlettől a megvalósításig. HUDÁCSKÓ BRIGITTA (Debreceni Egy., PhD hallgató): Biztonság és magánélet halála a krimisorozatokban. ARADI ÁDÁM (Edutus Főiskola, hallgató): Háború és béke – kínai étlapon. DR. KOVÁCS GERGELY (Edutus Főiskola, oktató): Globális felmelegedés – aki nem hiszi, járjon utána. MOLNÁR GERGELY DÁVID (Edutus Főiskola, hallgató): A zene marketingje (interaktív előadás).

felmelegedés okoz arányeltolódásokat a légkör összetételében.” Bolygónk ciklikus klímája miatt folyamatos időjárás-változás történik. Ez az utóbbi tizenkétezer évben felmelegedés.

Kisebbségben

Szintén Nemere Istvánnak köszönhetően találkoztam Miskolczi Ferenc klimatológus nevével. Ő a NASA-nak dolgozott, kifejlesztett egy egyenletet, mellyel egy új oldalról bebizonyította, hogy csak időszakos felmelegedésről van szó. Az időjárást sok tényező befolyásolja, így nem lehet annak változásait egyetlen hatással magyarázni, és azt mesterségesen megváltoztatni sem. Persze Miskolczi eredményeinek publikálását a kutatásokat finanszírozó NASA a szaklapokban könnyen megtilthatta. Az eredmények viszont más körökben elterjedtek. Harmincegyezer (!) tudós ellenzi a „klímablöfföt”, a többségnek viszont még más véleménye van a globális fölmelegedésről. Fontos ezért, hogy mielőtt a médiumokból érkező híreket befogadjuk, vizsgáljuk meg a másik oldalt is. „Az emberek nem könnyen hagyják magukat meggyőzni arról, hogy valakik tudományos álca alatt, ilyen gyorsan, gondtalanul és simán becsapták őket” – mondja Nemere. A harmincegyezer tudós közül olvashatjuk már magyarul a dán Lomborg könyvét, Patrick Moore, a Greenpeace egykori alapító vezetője „háta fordított az ellentmondásos mozgalomnak”, és a klímablöff ellen tiltakozik sok más tudóssal együtt. A témában elkészült a The Great Global Warming Swindle (A nagy globális felmelegedés-svindli) című film is. Aki nem hiszi, járjon utána...

ESZI délutánon Széchalombban járva megakad a szemünk egy elkerített parkon. Kintől csak a hulló levelek színkavalkádját látni, a járkelőnek eszébe sem jutna, hogy ez a nagy füves-fás terület egy múzeumot rejt. De ha tudja is, elgondolkodik, vajon milyen múzeum bújhat meg a sok levél alatt? Elárulom a titkot: a Magyar Nyelv Múzeuma rejtőzködik itt, Széchalom szívében.

FOTÓ: DOBROVA ZITA

„Amit mindenki használ, az szép?”

Vajon kell-e a magyar nyelvnek múzeum?

Ez év őszén, az „Édes anyanyelvünk”-verseny keretében nyílt lehetőség arra, hogy megtekintsem Kazinczy birodalmának e kevésbé feltárt kincsét. A megmérettetés maga Sátoraljaújhelyen volt, de néhány társammal és kísérő tanárainkkal tettünk egy utazást Széphalomban is (elcsodálkoztunk azon, hogy a magyar nyelv iránt érdeklődő diákok egyébként miért maradtak ki ebből a programból...). A Kazinczy Ferenc Emlékpark területére lépve egyből megszállt bennünket az a békeesség, amely csak a történettel rendelkező helyek sajátja. A park ugyanis a régi Kazinczy-birtok helyén áll, s bár a korabeli lakóépület megmentésére tett kísérletek sikertelennek bizonyultak, helyére görög templomra emlékeztető emlékszarnok épült. Ahogy az ösvényen továbbhaladunk, egy modern épület elé érünk. Baloldalt egy kör alakú szemináriumi terem található, ahol nyelvészeti találkozók és viták kerülnek megrendezésre. A köztes időben pedig a látogatók fontos magyar nyelvű művelők arcképét és válogatott jegyzeteit tekinthetik meg.

Az előtérből ezután a kiállítóterbe jutottunk, ahol is egy segítőkész hölgy felvezetett minket az emeletre, az Európa térbe, és kezünkbe adott egy-egy leolvasókészüléket. Ezzel a szerkezettel, azt az interaktív teremben bármely képernyő elé, majd fülünkhöz tartva behallgathattunk egy-egy magyar, illetve rokon nyelvemlékbe, népdalokba, versekbe, felhívva a figyelmet a nyelvek sokszínű, ámde valahogyan mégis egyforma természetére. A következő teremben szintén az elektronika csodái segítettek, immáron a magyar nyelv szépségének felismerésében. Itt ugyanis többek között számítógépek helyezkedtek el, amelyeken például akasztófát lehetett játszani. Ezenkívül – a leolvasó segítségével – behallgathattunk a különböző magyar nyelvjárásokba, miközben a tájegységek hagyományos népviseleteit láttuk a tárolókban, képeken. Ugyanezen nagy terem másik felében pedig történelmi irodalmunk ereklyéit tekinthettük meg, a középkori nyelvemlékektől szüleink gyermekkorának olvasókönyveig. Találhatunk még itt régi írógépeket, rádiókat, telefonokat és tévékészülékeket is.

Visszatérve a földszintre következett az állandó kiállítás legszórakoztatóbb része. Itt már nem annyira a fülünkre, mint a szemünkre és agyunkra volt szükségünk. Ezen a területen

ugyanis a nyelvújítással foglalkozó tárlatot láthattuk. A több elkülönített rész különböző tematikákat jelenített meg. Volt itt szinonimarészleg, többek között az *oktalan* és az *iszákos* szavak szinonimáival. Mindkettőnek elképesztően sokféle megfogalmazása van, érdekes végigolvasni a falakra írt szavak tömegeit. A következő szakaszon a nyelvújításkor újként javasolt, ámde nem meghonosodó kifejezéseket tanulmányozhattuk, persze itt volt a híresebbek közül a *nyaktekerészeti mellfekvenc*, amely nyakkendőt jelent, vagy Koppenhága városának átalakított neve, a *Kappanhágó*, de a kiállítás azt is bizonyította, hogy a nyelvújítás nem fejeződött be. Rendre pályázatot írnak ki ma használt idegen szavak magyarítására, így került a gyűjteménybe a *hot dogot* – ki tudja miért – azóta sem kiváltó *pornóka*. És

Szövegünkben utaltunk rá, hogy a nyelvújítás, szómagyarítás ma is folyik. Alljon itt egy rövid szótár az ötletekből: ablakvilág (televízió), államtalanítás (privatizáció), bájítok (pendrive), céledző (coach), csábcsinos (szexi), divacs(os) (trendi), dzsedikapcsi (bluetooth), egyönc (szingli), édic (muffin), fanti (sci-fi), gazdaglepény (pizza), gyümpép (smoothie), hajjja (frizbi), illanc (dezodor), járóló (turista), kapzat (gén), lapgép (tablet), lyuggatvány (perforáció), magyarajz (illusztráció), nézde (youtube), olvasz (fondue), öncsi (selfie), porméreg (szmog), repizé (ufo), susmus (sms), szaggancska (nokedli), teccel (lájkol), utcalap (bulvársajtó), ütkeborulsz (karate), véleménynapló (blog), zaklatmány (spam), zsebhusi (gyros)

Forrás: <http://www.szomagyarito.hu>

Rengeteg érdekes és szórakoztató látványosság található még Széphalmon, a Magyar Nyelv Múzeumában, és csak ajánlani tudom mindenkinek, aki érdeklődik a nyelvünk története, érdekességei, vagy a nyelvi játékok iránt, hogy látogassa meg, és derüljön jókát elődeinknek ma már elmaradottnak tűnő, kortársainknak pedig ötletgazdag magyarságán. ■

PATAKI PETRA

„Beszél, aki keres, hallgat, aki talál”

Avagy minek is filozofálni?

AZ ÉVEZREDEK során különböző korok, irányzatok, filozófusok mást és mást tartottak a filozófia lényegének, fő céljának, értelmének. Például Arisztotelész a szubsztanciát kutatta, vagyis minden létező végső okát kereste. A középkor patrisztikája Isten létének végső bizonyítását akarta elérni logikai érvekkel, az egzisztencializmus pedig a lét legfőbb kérdését tette fel: miért érdemes élni és meghalni?

Ha mi magunk feltesszük a kérdést, rengeteg válaszba botlunk, választhatunk a nagy elődök által felkínált lehetőségek közül. Ám ha ezeket nem egyenként, hanem általánosan szeretnénk vizsgálni, mit találunk? Talán egy olyan semmit, ami valaminek vagy akár mindennek a kezdete.

Mi a filozofálás képlete, előfeltétele? Leszámolni ködképeinkkel, szabadságot adni agytekervényeinknek, és hagyni, hogy kritikát fogalmazzon meg, újat alkosson. Miután elhagyjuk régi önámításainkat, jöhetnek az újak. Véleményem szerint a filozófia éppúgy, mint a vallás, a zene, a művészet, bármi, amiben hinni tudunk, kapaszkodót ad számunkra. Például igazán megnyugtató lehetett Descartes-nak hátradőlni, miután megbizonyosodott önnön létezéséről a „Gondolkodom, tehát vagyok.” (Cogito ergo sum.) igazsága alapján.

A filozófiával felépítünk magunk és akár mások számára egy személyre

AZ OLDALPÁR KÉPEI AZ INTERNETRŐL SZÁRMAZNAK

szóló fantáziavilágot, melyet, ha tetszik, ráhúzhatunk a minket körülvevő, reális(nak tűnő) világra. Moglehet, hogy ez önmagunk csalfa ámitása, valótlanlás, ám a filozófiában sosem tudhatjuk, hogy mennyire vagyunk közel az igazsághoz.

A filozófia egy nagyszerű játszótér az agynak, léleknek, hitnek, ami – ha akarjuk – sosem idejétmúlt. Frissíthetjük tapasztalataink bővülésével, elménk nemesedésével párhuzamosan. A filozófia lehet a legjobb sci-fi, film, videojáték, de egy más dimenzióbeli matematika is. De ha hisszük, akkor egy tökéletes boldogságforrás, amit a későbbi korok még igazolhatnak is. ■

„Hát jó, filozofálni annyit tesz, hogy elég naivak (vagy bátrak) legyünk annak beismeréséhez, hogy nem látjuk tisztán a dolgokat.”
(Rubert de Ventós)

„Az autóm és én vagyunk az utolsó hősei a világnak”

Arany középút

www.blg.sulinet.hu

A SZERZŐ FELVÉTELEI

Aurea mediocritas. Magyarul arany középszer – Horatius annak idején azt vallotta, kerülni kell a szélsőségeket, hogy végül harmóniára lelve boldogságban élhessünk. Félelem a világot mozgató ellentétektől vagy az unalom távolban feltűnő hajójától? Közel sem kell a vészjósló szürkeségtől tartanunk, hiszen az arany középút nem jelent egyet az örömeiktől való búcsúval, mindinkább azok megtalálására ösztönöz. Bemutatkozik a Kia Pro Cee'd GT!

Igényes, sportos küllem

A kompromisszumok persze az esetek túlnyomó részében megölik a lelket, és magát a lelkesedést is, ennek ellenére nem érdemes rögtön elutasítani őket. Létezik ugyanis a kompromisszumoknak olyan együttállása, amely sokkal inkább kellemes, mint a szélsőségek ösvényét taposni. Horatius tanítása szerint pedig a legfontosabb az arany közép megtalálásához vezető úton, hogy a szélsőségeket megtapasztalván végül a közöttük húzódó harmóniában keressük a boldogságot. Ha úgy tetszik, átéltem már a szélsőségeket, a kompromisszummentes világba kóstolván: túrázni vittem a családot a tágas Chevrolet Orlandóval, máskor a Porsche 911 rideg fém váltófüleivel játszva sarkalltam a boxermotort szebbnél szebb harsonákra, gondolván, hogy a kompromisszumokat nem ismerő dolgoknál nincs jobb.

S valóban, bizonyos nézőpont szerint teljesen csak a szélsőségek tudnak tökéletesen megfelelni egy-egy célnak, de az autózás világában javarészt olyan megoldásokkal találkozunk, ahol a kompromisszum kényyszerűség és muszáj.

Több gyártó kínál olyan kompaktot, amely a sportosság csábító mézesmadzagját húzza el a vásárló előtt, miközben maradéktalanan praktikumot és használhatóságot ígér. Akármennyire hihetőnek tűnik, mese az egész. Kiváló példa erre a minden körülménynek megfelelni akaró, s a gyártó sze-

rint sokoldalú Ford Focus ST, ám kemény futóműve számúzi a gyermekek kacagását a hátsó ülésről, a túlságosan közvetlen kormányzás pedig a mindennapok feladatainak elvégzésébe csúfít bele, noha mindeközben valóban komoly kanyartempóra és örömszerzésre is képes.

A Kia szép csendben piacra dobta a Cee'd megbolondított verzióját. A kompakt koreai háromajtós verziójának sportosabb kiadása, becsületes nevén a Pro Cee'd GT pedig ellátogatott hozzám is, hogy bizonyítsa rátermettségét. Nagyon fontos, hogy az autót semmiképpen se kezeljük sportkompaktként. Teljesítménye, 0–100-as sprintje és gyorsasága elmarad a Golf GTI, a Focus ST vagy az Astra OPC képességeitől, azonban árát tekintve is bőven egy lépcsővel a fent említettek alatt jár. Mégis többet nyújt.

A koreai szakemberek remekül nyúltak hozzá a Cee'd már amúgy is szúrós tekintetű arcához, és jóformán a legharciasabb tekintetű kompaktot juttatták el hozzánk a GT személyében. A morcos fényszórókra a lökhárítóba épített, menetfényként is funkcionáló ledék rímelnek.

GT-üzemmód élesítve

Noha a négyzet alakba rendezett, négy darab fényforrás szokatlan megoldást képvisel, talán a legbrutálisabb is egyben. A méretes hűtőnyílás alját pedig piros-fekete betét díszíti, ami a fehér fényezéssel hibátlan triót alkot – a tervezők jó érzékkel kívül nem alkalmaztak másutt pirosat, hiszen a fehér-piros-fekete kombináció már évtizedek óta a Golf GTI védjegye. Az izlésesen kifaragott lökhárítók, a 18 hüvelykes fekete felnik és a két kipufogóvég szinte tökéletesen sportos hangulatot teremt, amit a tetszetős hátsó lámpák, a légtelelő és számos apróság egészít ki.

Az utastérben legalább ilyen igényességgel tevékenykedtek a Kia mérnökei, a vörös cérnával varrott, fekete bőr és Alcantara kárpitozás sportos és látványos egyben, az üléseken és a kormánykeréken is felbukkanó, himzett GT logó és jópofa vál-

tógomb, a fém pedálsor mind-mind a hangulatot szolgálják, s akkor a vörös fényekről még nem is beszéltünk.

A lábtér – a műszerfalon felsorakozott gombokhoz hasonlóan – vörös megvilágítást kapott, hogy a küszöbön díszelő GT logót is piros fények teszik még látványosabbá. A küszöbön egyébként tesztalanyunkon ott díszelgett a First Edition plakett, amely a Pro Cee'd GT limitált kiadását hivatott megjelölni.

Birka, aki nem fantáziál vele

Az első ülésben helyet foglalva egyszerre minden megszűnik. A sportülések kényelmét élvezve már oly távolinak hat a Focus ST átlagos alkatúak számára is szűk

fotelje, ám a fejtér ezúttal nem fejedelmi. Az opcionálisan kérhető, nyitható panoráma üvegtető a 185–190 centis sofőröket már eltántoríthatja a vételtől. A helykinálat ezt kivéve azonban teljesen rendben van, s a háromajtóság ellenére kifejezetten kényelmes és tágas a hátsó sor, amelynek komfortjáról külön légbőlmerő is gondoskodik.

A műszerfalon a Hyundai-Kia modellek általános hibája ismét feltűnik, az egyébként remek érintőképernyős multimédiás rendszer fényereje a nap alábukását követően bántóan erős, mely ellen csak a panel kikapcsolásával védekezhetünk.

Az óracsoport is kapott ezúttal vetített műszert, amely a hagyományos kilométeróra mellett egy speciális, GT móddal szolgál. Utóbbiban az aktuális nyomaték és a turbónyomás alakulását követhetjük nyomon.

A motor indítógombjának megnyomásával azonban a helykinálatról, a csomagteréről és a fényszórókról ejtett szavak üres fecsegésnek tűnnek – az 1,6 literes turbómotor ugyanis mély morajjal kel életre, de csöppet sem tolagódó hangerővel. A 204 lóerős erőforrást azonban nem szabad alábecsülni. Noha nem tépi le a fejünket az 1591 köbcentiből kipereselt teljesítmény, tisztességes gyorsulásra képes,

Amit a Kia Pro Cee'd GT-ről tudni kell...

Maximális teljesítmény	204 LE, 150 kW/6000
Forgatónyomaték	265 Nm / 1750
Gyorsulás	0–100 km/óra: 7,7 s
Fordulatszám 130 km/óránál	
(hatodik fokozat)	3250 1/perc
Végsebesség	230 km/óra
Gyári üres tömeg	1259 kg
Tömeg/teljesítmény arány	6,2 kg/lóerő
Tesztfogyasztás	8,9 liter/100 km
Tesztautó ára	8 179 000 Ft

amit a gyárilag megadott, 7,7 szekundumos 0–100-as sprintnél csak az általunk mért adatok bizonyítanak jobban.

A turbólyukat átlépve, nagyjából 2000 után indul meg igazán a GT, s lendülete sokáig kitart, akár 5000–5500-ig is bátran forgathatjuk a négyhengerest, hiszen felül sem vész el az ereje. Eközben – főleg kintről – kellemes zenei aláfestéssel szolgál a motor, mely mély, telt dallamokkal és mindenféle műporszívóhang nélkül képes hallójáratunkat kényeztetni.

A futómű... elől MacPherson, hátul igényes multilink szerkezet, amely páratlan párost alkot a turbómotorral. Feszessége persze az alapmodellnél jóval nagyobb, azonban még ennek ellenére is igazán tud komfortos maradni. A végtelkéig képes stabilan tartani a legizgalmasabb Cee'd-et a kanyarban, de terhelésváltásra azért a hátulja is tényleg valamelyest, természetesen kiiktatott menetstabilizátorral.

Egyedül a kormánymű plasztikussága hat negatívumként, cserébe viszont pontos és sportosan erőt igénylő a szerkezet. Összességében remekül kanyarodik a GT, gyors és élvezetes ívek autózhatóak vele a stabilitás nyugalmas ölelésében.

Ráadásul mindeközben fogasztásával sem büntet. A városi etapokkal és némi serpentinezéssel tarkított tesztkörünket 8,9 literes étvággal zárta a Kia büszkesége. Országúti tempóban haladva a 204 paripa 6 liternél kevesebb benzinnel is beéri, míg autópályatempónál és városban 8–9 liter között kortyol a Cee'd.

Végre megtaláljuk az autózásnak az arany középútját? Megbízható, jó autót elérhető áron? Egy biztos, ennyire még nem sikerült közel kerülünk hozzá, hiszen a Pro Cee'd GT gyakorlatilag mindent tud, öt ajtóval még többet. Hű, kényelmes társ a mindennapokban, és mindemellett az általa nyújtott élmény, komfort és minőségérzet egyre csak erősíti a tényt, hogy tesztalanyunk a Horatius által felvázolt harmóniát képviseli.

CSIZSEK ÁDÁM

☛ A közlekedés nem hobbi – tudomány!
Ideje, hogy tudatosan gondolkodj a mobilitásról.
www.autopult.hu Ha többet szeretnél tudni róla!

A benzinkútról az országútra extra speeddel, fű de durval!

Motoros pályafutásomat tizenegy éves koromban kezdtem, és az igazat szólni viszonylag sok motorhoz volt már szerencsém motoros éveim alatt. Cikkemben ezek közül fogok néhányról szót ejteni.

A LEGGYENGÉBB egy majd harmincéves Peugeot volt, amely néha egy-egy lejtőn, hátszélel akár 55 kilométeres óránkénti sebességet is képes volt elérni. Természetesen ez így viccesen hangzik, de nehezen tudnék elképzelni ennél jobb tanulómotort. Korából adódóan sok szerelgetnivaló akadt rajta, ami tökéletes volt tapasztalatgyűjtés szempontjából. A vezetéséhez sem volt szükség nagy tudományra, csupán a gázt kellett húzni rajta és a kanyar előtt fékezni. Akármennyire is szerettem ezt a kis motort, az utakra nem merészkedhettem vele josi híján. Majd egy szép áprilisi napon vele michigani úriember vásárolta meg tőlem nosztalgiazás céljából, ugyanis gyerekkorában ő is ilyen motorozgatott.

A következő egy Malaguti F12-es robogó volt, amint megszereztem a jogosítványt. Szerettem ezt a kis masinát is. Kezelése nem sokban tért el az imént említett tanulómotortól, de ez már kicsit komolyabb sebességet tudott elérni, és kényelmesebb is volt. A robogókról általánosságban elmondható, hogy igénytelenek, olajon és benzinen kívül nagyon nincs más elvárásuk tőlünk. Sajnos egy idő után már kicsit unalmasnak találtam ezt a fajta motorozást. Sokkal inkább valami élménytelibbre vágytam. Kíváncsi voltam, milyen lehet váltós motorral közlekedni, és nem csak gázt meg féket húzni, mert erre akárci képes lenne. Ekkor vettem fel az ötletet, hogy megválnék szeretett kis masinámtól, és valami komolyabbra cserélném.

A sikeres eladás után jött a képbe jelenlegi szerelmem, a Yamaha TZR. El kell hogy mondjam, a lecserélést nem bántam meg. Igazi megváltás volt ez a robogó után. Először nagyon furának tűnt, hogy a hátsó féket lábbal kell működtetnem, mindemellett váltani és kuplungot használni is kell, de hamar megszoktam. Ami a legérdekesebb volt számomra, hogy hogyan lehet ekkora

teljesítménykülönbség a robogó és a TZR között, amikor a motorja mindkettőnek körülbelül ugyanolyan paraméterekkel rendelkezik. Próbáltam már több hasonló kategóriájú motort, de egyértelműen kijelenthetem, hogy ez és az ilyen Yamahák voltak a legjobbak mindközül. Nemcsak a teljesítménye, de kinézete is brutális. Sokszor van, hogy mire kiérek a parkolóba, néhány érdeklődő szempár nézegeti közelről, és kételkedik a köbcéntijével kapcsolatban. Egyszer egy benzinkúton hatszáz köbcéntis sportmotorok nézték, persze csak addig, amíg be nem indítottam, mert kétütemű motor lévén hangja egy fűnyíróra hajaz. Szerencsére eddig nem volt vele problémám, és egyszerűen imádom, nem tudnék ebben a kategóriában jobb motort elképzelni magamnak.

Most következik a számomra még „tiltott gyümölcs”, a legnagyobb gép, amihez eddig szerencsém volt, a Yamaha Virago. Löktétfogata az eddig említett motorokénál több mint tízszer nagyobb. Szörnyen kényelmes motor, de a teljesítménynövekedéssel tömegnövekedés is jár, ezért ezt sokkal nehezebb megtartani, mint az én Yamahámat. Azért be kell látnunk, a nagyobb motorok között kicsinek számít, de a családban ez a legerősebb. Ezt a motort a TZR-nél is jobban szeretem, és a kezelésem kívül még csak hasonlóságokat sem tudok mondani az eddigi motorok és eközött. A végsebessége ennek sem túl nagy, de a gyorsulása eszméletlen. Ez a motor számomra örök ereklye, és amíg én élek, a családnak tagja lesz, ez biztos.

Remélem, hogy a jövőben a listám csak bővül, és mindegyikről ugyanilyen jó véleménnyel leszek. Szerencsére a jó idő már hamarosan itt van, és a tavasz hírnökei is lassacskán előbújnak két keréken. Minden motoros társamnak önfeledt és boldog, ámde balesetmentes szezon kívánok! No meg persze széles utat és olcsó benzint.

KLEMMÉNTI PÉTER

– Adatoló –

A kis Peugeot 49 ccm volt, kétütemű és alig néhány lóerős. A végsebessége 60 km/h lehetett, sajnos a kilométerórája nem mért. A Malaguti F12 Phantom 50 ccm-rel és körülbelül 6 lóerővel bírt, ez is kétütemű volt. Végsebessége 80 km/h körüli. Egyszer 93-at mutatott, de köztudott, hogy a robogók kilométerórája sok esetben hajlamos félrevezeti a sofőrt. A jelenlegi motorom, a Yamaha TZR kétütemű, 50 köbcéntis, és 9 lóerő körül lehet. Ennek a végsebessége kicsit komolyabb: 115 km/h körül van, és ez valós is. A család nagyobb gépe, amely azért a nagyok között is kicsi, már négyütemű és 535 ccm-es. Teljesítménye körülbelül 40 lóerő körül van. Végsebessége viszonylag alacsony, de gyorsulása eszméletlen.

„Jobb egy Isten is, mint a semmi”

Az égi és a földi világ viszonya a Kispál és a Borz és a Quimby dalszövegeiben

2. rész: Instant szeánsz

Gacsályi Adrienn TUDOK-győztes előadásának első részét előző lapszámunkban közöltük. A tanulmány második része az égivel veti össze a bemutatott földi világot.

„Ettem a fáról, és attól nem megy a rejtvény”

Ahogy a Kispál és a Borz Levesek porból című dalszövege mutatja, mindkét együttesre jellemző a hétköznapiak valamiféle visszafogott mitizálása. Ennek nyomán a dalszövegek világából sajátos teremtet világ keletkezik. A Kispál és a Borz sajátos dalvilágában például ilyen hétköznapi életen túli elemek lehetnek a segítségben, útmutatásban még hívő gyermekvilág kellekei, vagy az ősbibliai világképek mitikus elemei: a nap, a hold, olykor a csillagok. A tenger, kert, rét gyakran valamiféle idilli vagy vágyott helyek, megjelenik az alma, a kígyó, vagy felbukkan az indián, a Téalapó, és valami mesei-mitikus színezetet kap a nyuszi és farkas. Az olykor megidézett mitológiai, bibliai történetek vagy szereplők különösen hatásosak a profán, hétköznapi szövegkörnyezetben: „Senki nem mond semmit, / Júdás is csak csókol, / Jézus visszanéz rá, / Mindent tud a csókról” (Senki nem ért semmit); „Csak a büfékocsiban állnak (részegen) / Ketten, amelyik rosszul van, az vagyok én / Kár, hogy most mutatnak az elébb még / Istent dicsértem én” (Csillag vagy fecske).

A Quimby sokszor látomásos világát ugyanígy benépesítik furcsa indián varázslók, üzenetet hozó kabócák, meseszereplők, hősök, az édenkert vagy az édenkerti alma szintén ártérmetlenedik a maga profán módján: „Ma-

gamat ringatom, / míg ő landol egy almafán, / az Isten kertjében / almabort inhalál” (Most múlik pontosan). Mitikussá növelt szereplőkkel, vagy éppen a hétköznapiságba zárt hősökkel is megtelik a dalok világa: „A varázshegyen innen és a varázshegyen túl / Éldegél egy idióta, nem olyan nagy úr / Nincsen néki senkije és semmije e földön / Ő maga a Fekete Lamoure” (Quimby: Fekete Lamoure). „Csáki Pityu bá négykézláb a zebrán. / Messziről egy zacskónak vagy tán kutyának néznéd őt. / Ez még él, ez még mozog. De istenuccse halad / Mit tetszik itt keresni, csak tán nem egy lejtőt?” (Csáki Pityu bá balladája). A bibliai utalások itt is gyakran meglepően triviális környezetbe kerülnek: „A TV show-ban lángoló Babylon / Krisztus a Lipóton gyűlölni tanul” (Homo defektus). Már ezekkel a felsorolt elemekkel is átléptük a szűkebb értelemben vett hétköznapiság határait, de most keressük az emberi élet nagy kérdéseire a választ: mi lesz a halál után, van-e Isten vagy bármi, ami értelmet adhat a földi létnek, van-e kárhozat és üdvözlés, ha létezik valami egyetemes világrend, és mi van, ha az egész világ elpusztul egyszer...

„Néha nem kívánom a nőket meg ezt a transzcendens dolgot, kicsit poposabbra venném, nyúédzs, Krisnás-szongok”

A Kispál és a Borz Gomolygó dalának részlete jelzi, hogy a két zenekar dalvilágában eltérően, illetve korszakokként is változóan jelenik meg ez a fajta tartalom. Az indulás, említettük már, elsősorban lázadó, társadalombíráló szándékú mindkét együttes esetében. Az első lemezek is tartalmaznak viszont témánk szempontjából

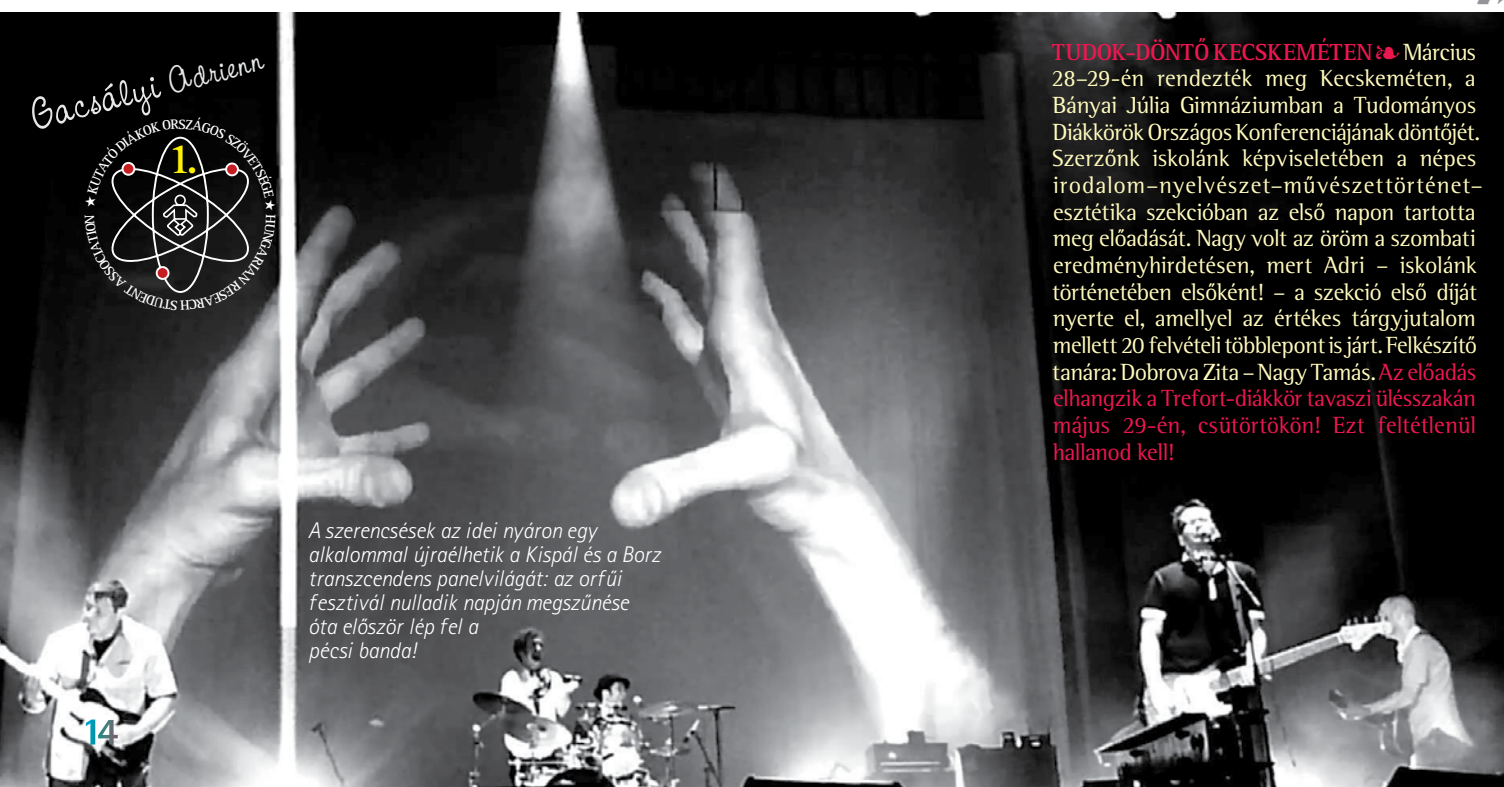
fontos dalokat, például említhetjük a Majomtangóról az Árva lélek balladáját, vagy a Naphoz Holddal Macskáját, de ahogy az idő telik, a lemezek egyre telnek meg létfilozófiai tartalommal.

Ha ennek az okát keressük, magyarázat lehet a zenekarok kilépése az egyre nagyobb számú közönség elé, elképzelhető, hogy a népszerűség arra is kötelezi az alkotókat, hogy kiegészüljön a repertoár az ilyes tartalommal. Valószínűbb azonban, hogy a zenészek sorssal való szembenézését a telő idő kényszeríti ki. A Quimby esetében jól párhuzamba állítható a dalvilág megváltozása Kiss Tibor személyes pokoljárásának és megváltódásának történetével is. A dalvilágokban jelen lévő és megerősödő elemek, a pokol és menny lehetséges szereplői, az angyalok, ördögök vagy éppen maga az Isten ezek után a hangsúlyeltolódások után sem simulhatnak bele magától értetődően az ábrázolt emberi világba. Mindkét együttes esetében fájdalmas tapasztalat lesz, hogy a világok különbözősége feloldhatatlan, csak a transzparencia mértékében, illetve a szövegek oszcillációjának módjában és feszültségében találunk eltérést.

A két világ közötti legnagyobb szakadékot azok a szöveghelyek mutatják, ahol a profán gondolkodás a transzcendens világról szükség-szerű stílusú segítséget vél felfedezni a verbális durvaságban, olykor brutalitásban. Egyetlen jellemző példa is elég jól illusztrálja állításomat: „Ebben a pácban az Isten sem komája, / Legfeljebb vasvillám ba* a őt halálra. (...) Patkóját feldobja, s nyöszörgi lihegve: Az ördög sem ba*hat manapság hitelbe” (Quimby: Árva lélek balladája).

„Leereszkedik a jó, hogy kifürkészsze, lent mi megy végbe”

A Kispál A jó, a rossz meg a szép dalával is bizonyítjuk, hogy a két együttesre jellemző módon gyakran nem az ember válik a transzcendenciával való kapcsolat keresése közben éteribb vagy éjibb lényé, hanem a másik vi-

A szerencsések az idei nyáron egy alkalommal újraélhetik a Kispál és a Borz transzcendens panelvilágát: az orfűi fesztivál nulladik napján megszűnése óta először lép fel a pécsi banda!

TUDOK-DÖNTŐ KECSKEMÉTEN ♣ Március 28–29-én rendezték meg Kecskeméten, a Bányai Júlia Gimnáziumban a Tudományos Diákkörök Országos Konferenciájának döntőjét. Szerzőnk iskolánk képviselőjeként a népes irodalom–nyelvészet–művészettörténet–esztétika szekcióban az első napon tartotta meg előadását. Nagy volt az öröm a szombati eredményhirdetésen, mert Adri – iskolánk történetében elsőként! – a szekció első díját nyerte el, amellyel az értékes tárgyjutalom mellett 20 felvételi többlepont is járt. Felkészítő tanára: Dobrova Zita – Nagy Tamás. **Az előadás elhangzik a Trefort-diákkör tavaszi ülészakán május 29-én, csütörtökön! Ezt feltétlenül hallanod kell!**

Gacsályi Adrienn

lág szereplői „szállnak alá” a hétköznapiokba. Megjelennek a leghétköznapibb helyzetekben az ördögök vagy akár a legváratlanabb, gyakran durva vagy ironikus szövegkörnyezetben az angyalok, sőt Isten is. Ezekben a szövegekben úgy tűnik, hogy az átjárás fentről lefelé, a transzcendens szint felől az emberi felé történik meg.

Az égi üzenet szokásos hírnöke, illetve a jó oldal képviselője az angyal lenne, de a szerepe mindkét együttes esetében kétséges. Gyakori a nevetséges, kisszerű ábrázolása, illetve a pozitív szerepének megkérdőjelezése. A földi emberhez a tökéletességét elvesztő bukott vagy tékozló angyal a dalok tanúbizonysága szerint közelebb áll, vagy csak jobban illik: „Tékozló angyal a magasban / bőfent, nincs baj, nincs haragban / senkivel” (Quimby: Autó egy szerepentinen).

A túlvilág gonosz szereplője, az angyal ellentéte, ez lenne az ördög, akit szintén ábrázolhatnak a maga kisszerűségében, sőt van, hogy megjelenésével az ember egyáltalán nem is foglalkozik. Fellépése mégis határozottabb, mint az angyalé, elveszi azt, ami neki kell, eléri célját: az ember gyakran letér a helyes útról. Sok jellemző szöveghelyből válogatva álljon itt egyetlen markáns idézet: „És bár ne volna, / de ha van Ördög, / az akkor Ő lesz / és a rúgott gól után is Ő kezd / A Bibliát is jobban tudja / a nőssel is jobban durva (KISPÁL ÉS A BORZ: Menjél messzebb).

A két együttesnél egyformán megjelenik a kérdés, hogy létezik-e Isten (és ha létezik, akkor milyen): „Kiskanalammal méricskélem, / Milyen mély a csend – ideleln, / És hogyha van az Úristen, / Hogy van odafenn?” (Quimby: Cukrot öntök). A válasz nem egyértelmű. Van, hogy azt a választ kapjuk, hogy nincs: „És nem volt Isten, de akkor úgy tűnt, hogy / Nem is hiányzik nagyon” (KISPÁL ÉS A BORZ: Kép mindenkiről), viszont van, hogy úgy tűnik, hogy létezik, de tehetetlen, esetleg nem jutalmaz, csak büntet: „Most Isten fekszik az intenzív / Bámul maga elé, / Orrából csikos szívószálak / Lógnak a föld felé” (Quimby: Reinkarnáció).

„És amikor öreg leszek s iszonyú tapasztalt, elindulok fölfelé, de lerug egy angyaltalp”

A Kispál és a Borz De szeretnék kezdetű dala vezet el minket a két zenekar következő nagy kérdéséhez: az ember számára megközelíthető-e a transzcendencia? Az emberi élet során ennek a megtapasztalására kevés esélyt látnak a korábban említett mesterséges mennyországok kivételével. A pokolba való alászállásnak nagyobb az esélye, de ha az ember az eget ostromolja, sokszor csalódnia kell: „Ahol a halál parfümillatú, / pokolra hív a randevú” (Quimby: Libidó). „Ha az ember jó társaságban van, akkor az időjárás kivételével semmi másról nem be-

A Quimby együttes hivatalos plakátja is jól illeszkedik témánkhoz...

VALAMENNYI FOTÓ AZ INTERNETRŐL SZÁRMAZIK

szélget annyit, mint a végzetről meg a sorsról és a szabad akaratról” – állítja Dr. Ranschburg Jenő. Lehet, hogy keveset vagyok jó társaságban, de az én tapasztalatom az, hogy az ember egészen addig nem kényszerül feltétlenül foglalkozásra a lét értelmével, az élet nagy kérdéseivel, a transzcendenciával, amíg el tudja kerülni a saját mulandóságával való szembenézést. A halál olyan téma, amely a szerelem mellett a líra örök ihletője, s a dalszövegek sem kerülhetik meg. És ha előbb nem, a halál pillanatában a lélek is megmutatkozik, s elhagyja az emberi testet, de még ekkor is többnyire egyedül van, a kiszálló lélek nem talál feltétlenül megnyugtató társaságra. A halálról és a lélekről például így szólnak dalok: „A lélek kiszáll és elköltözik / Húsországából, ha elüldözik. / Batyujában hamubasult magánya” (Quimby: Árva lélek balladája).

Az egyes ember halála mellett megjelenik a Kispál és a Borz és a Quimby dalszövegeiben is a világvége. Vannak olyan szövegek, melyek részletes víziót közölnek az apokalipszistről, máskor csak egy-egy szinte természetes, hétköznapiaságában hatásos közlést találunk: „Tisztelt nézők, és rádióhallgatók / Itt a világ végén csinálhatnánk egy nagy fotót / Jöjjen ki este hétre a nagyra / Várja önt a világ pont a végére, végére, végére” (KISPÁL ÉS A BORZ: Ágy, asztal, tévé).

„Ha meghalok, az angyalok a dössiém láttán fejüket csóválják, hogy bizony ez csúnya látvány”

Ahogy a Kispál és a Borz Gyónás-idézete jelzi, a halál vagy talán a világvége után a lélekre üdvözülés vagy kárhozat vár. A pokol vagy a mennyország léte ugyanúgy néha kérdéses,

Lidérhangok felelőse
Varga Lívius

www.blg.sulinet.hu

Ára: 295 Ft (TELJES SZÍNES)

Hungary Hendrix
Kispál András

mint Istené vagy például az ördögé. A korábbi dalszövegek alapján az is megjósolható, hogy a kárhozatra valamivel több az esélye az embernek, mint a mennybemenetelre. Érdekes azonban, hogy egyik zenekar dalszövegeiben sem mutatkozik olyan rettenetes, visszatérően ábrázolt bűn, amely indokolná, hogy az ember a kárhozatra jogosan ítéltetne. A testiség béklyóján kívül még a leltárszerű Gyónásban is csak mondvascsinált bűnlajstromot tud készíteni a Kispál és a Borz. Az emberi élet a maga hibáival, bukásaival eleve elhibázottként jelenik meg, talán az esszé elején említett magunk létrehozta világ szörnyű állapota a bűnünk. Az ítélet előtt az érzésünk enyhén karkai, csak abban bízhatunk, hogy ha van büntetés, akkor valami bűnnek is kellett lennie. A mennyország kiérdemléséhez nyilván valami nagy jót kellene cselekedni, de a kisszerűségében, napi küzdelmeiben bemutatott ember erre is képtelen. A Quimby által megidézett szilánkos mennyország csak felsebzi az embert: a valódi elérhetetlen marad. „Nincsen tét igazából / Talán ha elkárhozol / De az se nagy vasziszdasz / Annyian megcsinálták / Én nem csinálnék semmit / Csak néha visszajárnák” (KISPÁL ÉS A BORZ: Aki szeretne); „És aztán hívhatsz papot, gyónhatsz százszor, mámorba márthatod a fejed / De már soha többé nem felejtet el, hogy ez volt az egyetlen egy kis életed” (Quimby: Senki se menekül). Jól modellezi végül a világkép bizonytalanságát az, hogy az angyal és ördög felcserélődhet, gyakran elmosódik a határvonal kettőjük, ezáltal a jó és rossz között. Végül így a pokol és a mennyország is összeér, vagy összetéveszthető egymással: „Mert a kulcs, ami a mennyet nyitja / A pokolba is jó, fordítva / A kulcs, ami a pokolba jó / Az igazából a mennyből való” (KISPÁL ÉS A BORZ: Karácsony). Egy olyan világban, ahol nem biztos, hogy van mindent igazgató akarat, persze miért pont ebben látnánk tisztán?

„A koboldok döngkútja és a szentlélek koszorúja között van itt egy szimpatikus nyúlcsapás”

A Quimby Viharon túl, szélszínen innen című dalának részlete mutatja, hogy mindkét együttes szövegeiben megtalálható a földi életnek egy másik dimenzióval való összemérése. A Quimby dalszövegeinek gyakrabban látomásos, költői képekben sokszor rendkívül gazdag nyelvi világában a legtermészetesebben szerepelhetnének a transzcendens világ hírnökei vagy lényei. A

Kispál és a Borz dalai között szintén találunk merész asszociációkra épülő, gazdag képiségű szövegeket, mégis, ha különbséget kellene tennem, ezt a dalvilágot sokkal szikárabbnak mondanám. Ebben a hétköznapiabb díszletezésben nagyobb feszültséget kelt a transzcendencia megjelenése. Az irodalmi szövegek oszcillációja a Quimby esetében általában véve finomabb, a szövegek átvezetnek a felsőbb régiók világába, és kivezetnek onnan.

Mindkét dalvilág számol a transzcendencia lehetőségével. A Quimby csillagrácsain vagy a Kispál és a Borz Rezervátomának kerítésén túl felsejlik a másik világ, de ahogy az utóbbi dal ítél róla, nyilván nem az emberek számára tették oda: „Elsétálok én a kerítésig, / Nincs azon túl kedves a szememnek, / Ha meg lenne, hát biztos, hogy nem olyan, / Amit egy ilyen kis világba beengednek”.

A hétköznapi ember számára bizonyosság nincs. Az ember vágyakozik a tudásra, de aztán a lehetetlent ostromolva feladja, beletörődik abba, hogy a tudás fája csak a bűn útján indíthatja el. A hétköznapiak megtelnek a transzcendencia pótlékaival.

Isten, ördög és angyal a dalvilág gyakori szereplői, de a mindent igazgató Jóisten alakja csak elvéve jelenik meg, gyakran kívülállóként szemléli a világ eseményeit, a deizmus filozófiájához hasonlóan „hátra dől”, nem avatkozik az emberek életébe. Ha ritkán mégis, kevésbé ad biztosságot vagy segítséget, többször az ördög által megkísértett embert bünteti.

Az ördög és az angyal a hétköznapiak része lesz úgy is, hogy az ember válik valamelyiké, de úgy is, hogy gyakran megjelennek az ember kísérőiként. Az angyalok gyakran minden tekintélyüktől megfosztva ábrázolódnak, az ördög jobban tudja uralni az emberi életet.

A Quimby lemezein a transzcendenssel kapcsolatban egy érdekes jelenséget is fölfedezhetünk. Az ember néha képes arra, hogy még az ördögnél, angyaloknál is nagyobb hatalmúvá váljék, szinte mitikus lényként nézze le vagy vegye semmibe a transzcendens erőket, néha még Istent is. „Éhes pupillákkal / vállamra ördög ül. / Ballal elpöckölöm / az élet jobb híján egyedül” (Autó egy serpentin); „Lustán bólogat a Teremtő” (Amit kergetek); „Makogó mirelit Isten figyel” (Homo defektus).

Ez mindenképpen megkülönbözteti a Kispál és a Borz emberétől, aki a felsőbb világgal szemben ugyanolyan elveszett, sokszor megszeppent kigyerek inkább, mint a hétköznapi világban.

„Alma, alma, piros alma,
kinek a sors, kinek karma”

A végső kérdésünk – a Kispál és a Borz Modellezés almával című dalrészletét mottóként kezelve – az, hogy a hétköznapi és transzcendens világban helyét kereső ember élete mi a dalszövegek alapján: véletlenek láncolata, genetikai probléma, társadalmi determináltság vagy esetleg ennél több: egy nagyobb világrend része, sors, illetve végzet? A kérdésre azt kell válaszolni, hogy mindenképpen olyan élet, amely szembesíti magát azzal, hogy a pusztán létezésen túl szükséges lenne behelyezni az embert magasabb összefüggésekbe. Az emberi világ viszont nem adja meg könnyen a kulcsot ehhez. De már annak a feltevésére, hogy szükség van erre a szembesítésre, kiemeli az embert a pusztán létezésből. A dalok sokféleképpen járják körül ezt a problémát is. Keresik a választ a nyugati vagy a keleti világmagyarázatokban egyaránt. „Én a mindent félem, a nagy mindenféleségben mi lesz vélem?” (KISPÁL ÉS A BORZ: Baccál vélem); „keselyű jár és le-lecsap, a karma / Tartja azt a könyvet, miben írva van a sorsom” (KISPÁL ÉS A BORZ: Lekvár); „Kutyául kopott a karma: / Na ki az, aki hinni akar ma?” (Quimby: Mennyből az angyal). „Csak a bolond meg a gyermek, / Akik bátran hinni mernek / Abban, amit elibéjük / Gurigatott a sors” (Quimby: A bolond meg a gyermek). Miközben a világ jobbára szorongást keltő, találhatunk szép vallomásokot is dalszövegben, beszélgetésrészletben egyaránt az emberi élet értékéről. Esszémet egy-egy ilyen példával zárom: „Mer’ ami neki egy perc, nekem az életem. / Könnyedén szórja szirmait a végtelen. / És a csupasz testünkhöz úgy tapad e takaró, / ahogy egy hívó álmához a Mindörökké Való.” (Quimby: Hajnali pszicho).

Marton László Távolodó zenei szakújságíró kérdéseire Lovasi András így válaszolt:

Engem az nagyon izgatott mindig, hogy jó számok írásához szükséges-e, hogy a szerzőnek érdekes története, sőt, sorsa legyen. Te mit gondolsz: van sorsod?

– Most nincs, de nagyon úgy tűnik, hogy lesz.

Félsz valamitől?

– Nem. De igen.

Attól tartok, a semmiből akkor lesz valakinek sorsa, ha valami tragédián megy keresztül.

– Ja. Ha végignézem a körülöttem levő dolgokat, minden olyan szép, minden olyan jól működik. Ennek egyszer meg kell szakadnia. ■